

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 22.

Vydána dne 30. dubna 1932.

Obsah: (54. a 55.) 54. Zákon, kterým jednak doplňují se a mění zákony: ze dne 9. října 1924, č. 237 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstálých z poválečných poměrů, ze dne 10. října 1924, č. 233 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, a ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, jednak upravují se některé poměry peněžních ústavů a jiných peněžních podniků a akciových společností. — **55.** Vyhláška, kterou se podle čl. XLVII., odst. 2., zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n., vyhlašuje úplné znění §§ 1 až 31 zákona ze dne 10. října 1924, č. 233 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, a §§ 1 až 36 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů.

54.

Zákon ze dne 21. dubna 1932,

kterým jednak doplňují se a mění zákony: ze dne 9. října 1924, č. 237 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstálých z poválečných poměrů, ze dne 10. října 1924, č. 233 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, a ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, jednak upravují se některé poměry peněžních ústavů a jiných peněžních podniků a akciových společností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Hlava první.

Doplňky a změny zákona ze dne 9. října 1924, č. 237 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstálých z poválečných poměrů.

Čl. I.

§ 3 mění se takto:

(1) Fond spravuje a zastupuje kuratorium o 21 členech a 19 náhradnících.

(2) Členy kuratoria (náhradníky) jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministra financí, učiněném v dohodě s ministry vnitra, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče. Při jmenování členů (náhradníků) budiž k tomu přihlédnuto, aby pokud možno byly v kuratoriu zastoupeny rovnoměrně skupiny ústavů uvedené v § 2 pod a) až d); další členové (náhradníci) jakož i předseda a jeho náměstek buďtež jmenováni ze státních úředníků a jiných zájmově nezúčastněných kruhů jako zástupcové vlády. K novému obsazení kuratoria zpravidla necht' dojde po uplynutí každého pětiletí; dosavadní člen (náhradník) může býti opět jmenován.

(3) Úřad člena kuratoria (náhradníka) jest úřadem čestným, bezplatným.

(4) Členové kuratoria (náhradníci) jsou povinni, i když jimi býti přestali, zachovávat mlčenlivost o poměrech ústavů (§ 2), jež seznali při vykonávání svého úřadu. Této povinnosti mohou býti zproštěni jen ministrem financí po slyšení ústavu, o nějž jde; kdo ji poruší, bude odvolán a potrestán, není-li čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžním trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(5) Státní úředníci, kteří byli členy kuratoria (náhradníky), nesmějí před uplynutím pěti let poté, kdy byli přeloženi na trvalý odpočinek nebo vystoupili ze státní služby, vstoupiti ať přímo nebo nepřímo do služeb

ústavu, jemuž se dostalo podpory z fondu, anebo státi se členem jeho správních nebo dozorčích orgánů; výjimky jsou přípustny toliko se svolením ministra financí.

Čl. II.

§ 8 mění se a doplňuje takto:

(1) Základnu pro stanovení příspěvku tvoří u ústavů, uvedených v § 2 pod a), akciový (kmenový) kapitál, který má nárok na dividendu za rok rozhodný pro příspěvkovou povinnost nebo by měl takový nárok, kdyby se dividenda vyplácela.

(2) U ústavů, uvedených v § 2 pod b) a c), jest příspěvkovou základnou přebytek výtěžků nad provozními náklady, podávající se z řádně schválené účetní závěrky ústavu za rozhodný rok. Provozními náklady se kromě úroků z přijatých cizích peněz, správních výloh, ztrát skutečně nastalých a odpisů, úměrných přecenění jednotlivých aktiv aneb opotřebení nebo znehodnocení inventáře nebo budov ústavu, uznávají, pokud se týče, k výtěžkům se nečítají toliko:

a) Příspěvky, dary a jiná bezúplatná věnování, pokud jich vyžaduje provozování podniku.

b) Odměny vyplácené osobám, které jsou ve služebním poměru k ústavu. Odměny, vyplácené voleným funkcionářům ústavu, lze čítati mezi provozní náklady jen potud, pokud tyto odměny jsou skutečnou úplatou za služby, které by jinak musily konati placené síly zaměstnanecké; peněz vyplacený voleným funkcionářům náhradou cestovného lze uznati provozním nákladem jen do výše náhrady přiměřených cestovních výloh.

c) Příděly pensijním fondům, pokud jest potřeba tvořiti tyto fondy, aby byly řádně uhrazeny pensijní závazky ústavu.

d) Příděly rezervám určeným na hrozící ztráty určitého druhu jednotlivě přesně označené.

e) Nerealizované kursovní zisky přidělované rezervám určeným na kursovní ztráty na cenných papírech a na vyrovnání jejich kursovních rozdílů.

f) Odpisy ztrát z minulých let v bilanci vykázaných.

(3) Kuratoriu náleží zkoumati odůvodněnost a přiměřenost odpisů, bezúplatných věnování, odměn a přídělů (odst. 2.) a sledovati použití těchto přídělů. Požadá-li o to kuratorium, jest ústav povinen předložit mu potřebné k tomu výkazy a doklady.

Čl. III.

§ 9 mění se v odst. 1. a doplňuje novými odst. 3. a 4. takto:

(1) Příspěvek činí u ústavů, uvedených v § 2 pod b) a c), 10% příspěvkové základny stanovené v § 8, odst. 2.

(3) Od 1. ledna 1932 zvyšují se sazby, určené v odst. 2. pod a) až e), o 1/2% a sazba, určená pod f), o 1/10%. Bankovní společnosti, kterým byla poskytnuta podpora před řečeným dnem, jsou v případech, uvedených v odst. 2. pod a) až d), povinny odvésti fondu ještě přírážku ve výši 50% placeného příspěvku; tato povinnost přestane deseti ročními platbami přírážky, ačli příspěvková povinnost společnosti dříve nezanikne (§ 7, odst. 6., a § 28).

(4) Jestliže řádné příjmy fondu ze svépomocných příspěvků, z přírážky k těmto příspěvkům (odst. 3.), ze splacení podpor a z výnosů jmění fondu trvale dostoupí peníze, jehož jest potřebí, aby bylo plně kryto zúročení a umoření veškerých fondem vydaných dluhopisů, může vláda nařízením přiměřeně snížit příspěvkové sazby podle odst. 3. zvýšené.

Čl. IV.

§ 12 mění se a doplňuje takto:

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby fondu po dobu jeho trvání přikazoval ze státních příjmů roční příspěvek požadovaný kuratoriem, nejvýše však 50,000.000 Kč.

(2) Vyplyne-li z ročního celkového výkazu příjmů a vydání fondu (§ 6), že výnosem příspěvkového přírůstku na základě sazeb podle § 9, odst. 3., zvýšených a výnosem přírážky tamže stanovené jakož i splacením podpor fondem poskytnutých nezvýšily se příjmy fondu v dotčeném roce alespoň o 25,000.000 Kč, přikáže ministr financí fondu ze státních příjmů nedostávající se peněz, nejvýše však 20,000.000 Kč.

Čl. V.

§ 22 mění se takto:

K plnění povinností, uložených v § 8, odst. 3., a § 11, odst. 1., mohou býti orgánové liknavých ústavů kuratoriem donuceni pořádkovými pokutami až do 10.000 Kč. Tyto pokuty plynou do pokladny fondu.

Čl. VI.

§ 28 mění se a doplňuje takto:

(1) Dluhopisů fondem po 1. lednu 1932 nově vydaných může vláda po návrhu mi-

nistra financí použití k doplnění podpor, které byly již dříve některým ústavům fondem poskytnuty k úhradě ztrát vzniklých poválečnými poměry (§ 13) a objevily se nedostačujícími. Ministr financí, než podá návrh, vyslechne kuratorium.

(2) Veškeré předpisy tohoto zákona o fondových dluhopisech platí též o fondových dluhopisech podle odst. 1. vydaných, s jedinou odchylkou od § 14, odst. 1., věty první, že tyto fondové dluhopisy mohou být splaceny nejen slosováním, nýbrž též nákupem na volném trhu za běžnou cenu pod jmenovitou hodnotou.

(3) Splacením všech fondem vydaných dluhopisů zanikne právní osobnost fondu a zároveň příspěvková povinnost státu i ústavů v § 2 pod a) až c) uvedených. Jmení fondu případně státu.

H l a v a d r u h á.

Doplňky a změny zákona ze dne 10. října 1924, č. 238 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé.

Čl. VII.

§ 5, odst. 2. a 3., mění se takto:

(2) Skupina I. sestává ze zemských úvěrních ústavů, spořitelen (§ 3, odst. 1. pod a) a okresních záložen hospodářských.

(3) Skupina II. sestává ze záložen, okresní záložny hospodářské vyjímajíc, a z úvěrních společenstev (družstev; § 3, odst. 1. pod b).

Čl. VIII.

§ 7 mění se takto:

(1) Fond spravuje a zastupuje kuratorium o 15 členech a tolikéž náhradnících, které jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministra financí v dohodě s ministry vnitra, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče. Před podáním návrhu na nové obsazení kuratoria, k němuž zpravidla nechť dojde po uplynutí každého pětiletí, buďtež slyšeny svazy a jiná ústředí příslušníků fondu; dosavadní člen (náhradník) může být opět jmenován. Při jmenování budiž k tomu přihlédnuto, aby byla v kuratoriu zastoupena každá skupina příslušníků (§ 5) pěti členy a tolikéž náhradníky.

(2) Členové kuratoria zvolí si ze svého středu předsedu a jeho 2 náměstky.

(3) Úřad člena kuratoria (náhradníka) jest úřadem čestným, bezplatným.

(4) Členové kuratoria (náhradníci) jsou povinni, i když jimi býti přestali, zachovávat mlčenlivost o poměrech příslušníků fondu, jež seznali při vykonávání svého úřadu. Této povinnosti mohou být zproštěni jen ministrem financí po slyšení ústavu, o nějž jde; kdo ji poruší, bude odvolán a potrestán, není-li čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

Čl. IX.

V § 11, odst. 1., určená sazba 1½% zvyšuje se na 3%.

Čl. X.

§ 12, odst. 1., doplňuje se a mění takto:

Jakmile dosáhne fond některé skupiny (§ 6, odst. 2.) takové výše, že se dosažení jeho účelu jeví být zabezpečeno, vláda na návrh kuratoria, doporučený ministrem financí, sníží, po případě zastaví placení příspěvků do tohoto skupinového fondu.

Čl. XI.

§ 16 mění se a doplňuje takto:

(1) Nelze-li ústav žádající za výpomoc zachrániti proto, že jeho pasiva i po úplném použití jeho vlastního jmění nejsou z převážné části kryta aktivy, budiž, dopouštějí-li to fondové prostředky (§ 15), poskytnuta nejvyšší taková výpomoc, aby věřitelé všeobecní, t. j. vkladatelé a jiní věřitelé, jichž pohledávky by náležely v konkursu do třetí třídy, mohli být do 80% těchto svých pohledávek uspokojeni.

(2) Nedopouštějí-li fondové prostředky, aby všichni věřitelé (odst. 1.) byli v takové míře uspokojeni, může být částí výpomoci použito k výhodnějšímu uspokojení některých skupin věřitelů hodných zvláštního zřetele.

(3) Uspokojení z výpomoci jest zčásti neb úplně odepřiti věřitelům, kteří za okolností příčících se pojmu dobrých mravů v obchodu vkladovém sobě vymínili nebo dali poskytovat, ať přímo, ať vedlejšími výhodami, úrok vyšší, než který jest obecně poskytován ústavy stejného druhu ze vkladů neb zápůjček podobného druhu a způsobu. Pro posouzení těchto poměrů budiž vyžádáno dobré zdání ústředního smířícího orgánu (§ 18 a násl. vládního nařízení ze dne 23. února 1928, č. 30 Sb. z. a n., kterým se stanoví korporace a orgány povolané pro smířčí řízení ve věcech nekvalitní soutěže a vydávají předpisy o řízení před nimi).

(4) Poskytnutím výpomoci podle odst. 1. přecházejí nároky ústavu na náhradu škody, způsobené orgány ústavu, na fond. Kuratorium jest povinno vymáhati tyto nároky; od jejich vymáhání může upustiti toliko tehdy, je-li důvodná obava, že by exekuce proti zavázané osobě neměla úspěchu.

(5) Peníz nabytý z uplatnění náhradních nároků (odst. 4.) náleží skupinovému fondu neb dílčímu fondu skupinovému, z něhož výpomoc byla poskytnuta; převyšeli-li poskytnutou výpomoc, použije se ho k jejímu doplnění.

Čl. XII.

§ 20, odst. 3. a 4., mění se takto:

(3) Rozhodčí výbor skládá se z 5 členů a 3 náhradníků; náhradníci nastupují za členy, kteří dočasně nemohou vykonávati svůj úřad. Členy rozhodčího výboru (náhradníky) jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministrů financí, vnitra a spravedlnosti; alespoň dva členové a jeden náhradník bud' teč jmenování z osob práva znalých. K novému obsazení rozhodčího výboru zpravidla nechť dojde po uplynutí každého pětiletí; dosavadní člen (náhradník) může býti opět jmenován.

(4) Ustanovení § 7, odst. 3. a 4., platí obdobně i o členech (náhradnících) rozhodčího výboru.

Hlava třetí.

Doplňky a změny zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů.

Čl. XIII.

§ 1 mění se v odst. 2. a doplňuje novými odst. 5. a 6. takto:

(2) Vkladní knížkou (listem) podle tohoto zákona jest stvrzenka o peněžním vkladu, která jest zařizena tak, aby vykazovala stav (saldo) vkladu po vyznačení změny v jeho výši. Vydávati vkladní knížky (listy) bez skutečného vkladu jest zakázáno.

(5) V záhlaví vkladní knížky (listu) musí býti zřetelně vyznačeny plná úroková sazba, sazby veškerých srážek a z toho vyplývající čistá sazba úroková; změny uvedených sazeb musí býti při nejbližším předložení vkladní knížky (listu) stejně vyznačeny zároveň se dnem, od kterého platí. Jest zakázáno, aby vydatel vkladní knížky (listu) hradil srážky zákony předepsané ze svého.

(6) Peněžní ústavy, jež Národní banka československá k tomu vyzve, jsou povinny zasílati jí měsíční výkazy úhrnného stavu vkladů podle jejich druhů (na vkladní knížky nebo listy, na pokladniční poukázky a v běžném účtu) a úhrnného stavu dlužníků.

Čl. XIV.

§ 2 mění se a doplňuje takto:

(1) Vedle spořitelů ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., i spořitelů, uvedených v § 33, odst. 3., téhož zákona, jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy):

a) záložny utvořené z fondů kontribučních a berních, pokud jsou pod veřejným dozorem;

b) za podmínek v odst. 2. a 3. uvedených záložny, zřízené podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z. (záložny spolkové), dále úvěrní společenstva (družstva), t. j. společenstva (družstva), která podle svých stanov provozují výlučně neb z převážné části úvěrní obchody, zřízená bud' podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., nebo podle zák. čl. XXXVII/1875 o obchodním zákonu, anebo podle zák. čl. XXIII/1898 o hospodářských a živnostenských družstvech úvěrních, a konečně svazy (ústředí) společenstev (družstev), které jsou úvěrními společenstvy, byť by po případě zároveň i vykonávaly podle platných zákonů revise příčleněných společenstev;

c) zemské úvěrní ústavy oprávněné k tomu podle svých stanov;

d) za podmínek § 3 společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ručním obmezeným provozující bankovní a peněžní obchody.

(2) Ústavy v odst. 1. pod b) uvedené, vyjma záložny spolkové, jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy),

1. jsou-li pod dozorem svazu (ústředí) zmocněného podle platných zákonů k jejich revisi (revisního svazu); u svazů (ústředí) těchto ústavů může dozor svazový nahrazen býti dozorem zemského výboru podle § 14 zákona ze dne 10. června 1903, č. 133 ř. z., o revisi výdělkových a hospodářských společenstev a jiných spolků;

2. náleží-li kromě toho podle stanov, zapsaných ve společenstevním (obchodním) rejstříku, k předmětu jejich podnikání přijímání vkladů na vkladní knížky (listy). Stanovy, aneb změny stanov, tento předmět podnikání

připouštějící, lze zapsati ve společenstevním (obchodním) rejstříku jen tehdy, určují-li závodní podíl jednotlivého člena penízem alespoň 50 Kč, jde-li o společenstvo s ručením neobmezeným, a alespoň 100 Kč, jde-li o společenstvo s ručením obmezeným, a prokáže-li se soudu, že počet přihlášených členů činí, jde-li o společenstvo s ručením neobmezeným, alespoň 20, jde-li pak o společenstvo s ručením obmezeným, alespoň 60, jakož i že závodní podíly aspoň uvedeného počtu přihlášených členů jsou plně a hotově splaceny kromě zápisného ve výši alespoň 10% těchto podílů. Dále jest prokázati prohlášením svazu (ústředí), vyhovujícího ustanovení pod 1., že společenstvo jest jeho členem, aneb že bude jím za člena přijato, jakmile se zřídí; u svazu (ústředí) jest potřeba prohlášení některého revisního svazu neb zemského výboru, že svaz (ústředí) jest podroben jeho doзору.

(3) Záložny spolkové smí vydávati vkladní knížky (listy), vyhovují-li podmínce, uvedené v odst. 2. pod 1., spočívají-li podle svých stanov na vzájemnosti a připouštějí-li jejich stanovy tyto vkladové obchody.

Čl. XV.

§ 3 mění se takto:

(1) Společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ručením obmezeným jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy) jen s povolením ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra.

(2) Společnostem (odst. 1.), které takové povolení dosud nemají, může je ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra uděliti,

a) mají-li hlavní sídlo v tuzemsku,

b) trvají-li alespoň 3 léta,

c) vykazují-li v poslední řádně schválené bilanci akciový (kmenový) kapitál alespoň 10,000,000 Kč a rezervy určené na ztráty alespoň ve výši 15% tohoto kapitálu,

d) prokáží-li potvrzením revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18), že bankovní a peněžní obchody úspěšně provozovaly po uvedené dobu nepřetržitě a že akciový (kmenový) kapitál a na ztráty určené rezervy, jak je bilance vykazuje, jsou úplně uhrazeny.

(3) Ustanovení odst. 2. platí obdobně, žádá-li znovu o povolení společnost, které bylo oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) odňato (§ 4).

(4) Každý člen představenstva společnosti, která přijímá vklady na vkladní knížky (listy), a každý vedoucí ředitel hlavního závodu takové společnosti ručí bez újmy povinnosti k náhradě zaviněné škody za tyto vklady ve výši 1/4% ve stanovách vykázaného akciového (kmenového) kapitálu společnosti, nejméně však penízem 50,000 Kč; nedobude-li se však uplatněním ručení úhrnem alespoň peníze, který činí 3% akciového (kmenového) kapitálu, rozvrhne se zbytek tohoto peníze na všechny ručící osoby, schopné platiti, rovným dílem. Ručení nepostihuje osoby, za jejichž úřadování nenastaly skutečnosti, které přivedly nebo zhoršily stav společnosti naznačený v odst. 6. Proti osobám, které členy představenstva nebo vedoucími řediteli hlavního závodu býti přestaly, lze je uplatniti, jen dokud neuplyne šest let poté, co valná hromada společnosti platně schválila účetní závěrku za poslední správní období, v němž dotčená osoba ještě takový úřad zastávala.

(5) Jestliže společnost přijala vklady na vkladní knížky (listy), ač k tomu nebyla vůbec oprávněna, anebo poté, co jí bylo oprávnění k tomu odňato (§ 4), ručí nadto za veškeré vklady takto neprávem přijaté všechny osoby, jež v té době byly členy představenstva nebo vedoucími řediteli hlavního závodu, rukou společnou a nerozdílnou.

(6) Ručení podle odst. 4. a 5. lze uplatňovati:

a) prohlásí-li se na jmění společnosti konkurs,

b) zahájí-li se u ní řízení vyrovnací,

c) vyplyne-li ze čtvrtletního výkazu stavu neb z roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29, odst. 1. a 3.), že společnost utrpěla ztráty, jež ztrávily rezervy na ztráty určené a více než 80% základního (akciového, kmenového) kapitálu.

(7) Žaloba přísluší v případě odst. 6. pod a) správci konkursní podstaty, jinak příslušnému orgánu společnosti nebo v zastoupení společnosti revisnímu oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18). Toto revisní oddělení může kdykoli vstoupiti do sporu zahájeného příslušným orgánem společnosti a toliko s jeho schválením smí orgán společnosti uzavřít ve sporu smír, upustiti od podané žaloby, vzdáti se žalobního nároku a ujednati klid řízení delší než 3 měsíce.

(8) Prostředky, jichž bylo nabyto podle ustanovení předešlých odst., tvoří v řízení konkursním a vyrovnacím a při likvidaci společnosti oddělenou podstatu ku přednostnímu

stejnoměrnému uspokojení nároků ze vkladů na vkladní knížky (listy); jinak případnou společností.

Čl. XVI.

§ 4 mění se takto:

(1) Oprávnění podle § 3 vydávati vkladní knížky (listy) může býti společností ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem vnitra odňato,

a) neodstraní-li společnost včas závad, jež odstraniti bylo jí pravoplatným nálesem podle § 29 uloženo,

b) přestoupí-li zákaz vyslovený v § 1, odst. 2.,

c) nevyhoví-li povinnosti uložené v § 13, odst. 1.,

d) nařídí-li se pro ni přiročí,

e) objeví-li se při sestavování výkazu stavu (§ 9, odst. 4.) neb roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29, odst. 1. a 3.), že společnost utrpěla celkem ztrátu, která snižuje rezervy na ztráty určené pod 15% akciového (kmenového) kapitálu ve stanovách vykázaného.

Odnětí oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) budiž představenstvem uvedeno ve známost vývěskou na pokladnách společnosti.

(2) Z důvodu, uvedeného v odst. 1. pod e), nelze oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) zpravidla odnítí, složí-li osoby, uvedené v § 3, odst. 4., do 2 měsíců ode dne sestavení dotčeného výkazu stavu nebo dotčené roční účetní závěrky aneb ode dne sdělení obsahu revisní zprávy (§ 29, odst. 1.) z vlastních prostředků jistotu podle odst. 3. a oznámí-li to v téže lhůtě ministerstvu financí. Věnovací prohlášení, jimiž se taková jistota zřizuje, jsou poplatků a kolků prosta.

(3) Jistotu podle odst. 2. složití jest v cenných papírech sirotčí jistoty na burse zmeaných v kursovní hodnotě podle posledního kursu přede dnem složení, která, když se rezervy na ztráty určené snížily pod 10%, činí alespoň 5% akciového (kmenového) kapitálu ve stanovách vykázaného, při menším pak snížení takových rezerv rovná se alespoň penízi, jehož jest potřebí k jejich doplnění na 15%. Tyto cenné papíry musejí býti i s věnovacím prohlášením uschovány odděleně od ostatního jmění společnosti pod spoluzávěrou vládního komisaře a zajišťují splnění závazků z ručení podle § 3.

(4) Kdo přestal býti členem představenstva neb vedoucím ředitelem hlavního závodu,

má nárok na uvolnění cenných papírů ze závěry podle odst. 3. jen v míře, v jaké ke složení jistoty přispěl, a teprve po třech letech poté, kdy valná hromada společnosti platně schválila poslední účetní závěrku za správní období, v němž ještě takový úřad zastával; byť by řečená lhůta prošla, lze požadované uvolnění jistoty odepřiti, dokud se pravoplatně nerozhodne, že uplatněné ručení podle § 3 dotčenou osobu nepostihuje. Celou jistotu lze ze závěry propustiti jen se svolením ministerstva financí, jež je udělí, podá-li se potvrzením revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18) průkaz, že na ztráty určené rezervy společnosti opět dostoupily alespoň výše uvedené v odst. 1. pod e).

(5) Výhoda daná v odst. 2. zanikne, jestliže jistota, uvolněná částečně podle odst. 4., věty první, nedoplní se na původní výši do dvou měsíců ode dne uvolnění dotčených cenných papírů ze závěry.

(6) Bylo-li oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) odňato, jest zakázáno vydávati nové vkladní knížky (listy) nebo přijímati nové vklady na vkladní knížky (listy) již vydané.

Čl. XVII.

§ 6 doplňuje se takto:

(1) Akciové banky, t. j. akciové společnosti (komanditní společnosti na akcie) provozující bankovní a peněžní obchody, mohou býti zřizovány jen se státním povolením, jež podle volné úvahy uděluje ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí a zúčastněnými ministerstvy. O zřízení a obsahu společenské smlouvy (stanov) musí býti sepsána soudní neb notářská listina.

(2) Každé usnesení valné hromady akcionářů banky, které má za předmět pokračování ve společnosti, zvýšení akciového kapitálu, jeho snížení neb jinou změnu v ustanoveních společenské smlouvy (stanov), potřebuje ku své platnosti zřízení notářské neb soudní listiny jakož i státního schválení (odst. 1.).

(3) Zrušení akciové banky splnutím s jiným peněžním ústavem může se státi jen se státním schválením (odst. 1.).

(4) Akciová banka může býti zrušena opatřením ministerstva vnitra, učiněným v dohodě s ministerstvem financí a zúčastněnými ministerstvy, ztratí-li více než polovinu akciového kapitálu, přestupuje-li zákony neb v podstatných směrech společenskou smlouvu

(stanovy), aneb nesplní-li podmínek, za kterých se jí dostalo státního povolení.

(5) Akciové banky, ať mají hlavní sídlo zde nebo v cizině, smějí zřizovati pobočné závody (pobočky, expositury, platebny, jednatelství atp.) jen se státním povolením. Obcházeti tento předpis zejména zřizováním samostatných peněžních ústavů, aby vykonávaly službu pobočných závodů, anebo pověřením jiného peněžního ústavu působností pobočného závodu, jest zakázáno.

Čl. XVIII.

§ 7 mění se a doplňuje takto:

Akciovým bankám jest zakázáno:

a) Obchodovati se zbožím; dovoleny jsou toliko komisionářský velkoobchod se zbožím a surovinami na účet podniků, které jsou s bankou v obchodním spojení, a příležitostná koupě a prodej zboží neb surovin k záchraně vlastních pohledávek.

b) Sjednávati neb zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí se členy dozorců rady banky a s příslušníky jejich rodin (§ 36, odst. 4.), ačli nejde jen o vklady neb úschovy (deposita). Ve stejném rozsahu zakázány jsou převody nemovitostí a obchody se členy představenstva se služební smlouvou, vedoucími úředníky (§ 36, odst. 2. a 3.) a ostatními zaměstnanci banky vůbec jakož i s příslušníky jejich rodin, u těchto osob však může vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) připustiti výjimky co do některých druhů obchodů za hotové a za náležitých záruk i co do některých druhů obchodů na úvěr; tyto výjimky smějí se týkati jen obchodů, při nichž podle jejich povahy nejde o dosažení spekulacních zisků.

c) Sjednávati obchody nebo převody nemovitostí za ziskové spoluúčasti členů představenstva vůbec.

Čl. XIX.

§ 8 mění se a doplňuje takto:

Akciové banky nesmějí pod následky § 17 bez předchozího výslovného schválení dozorců radou:

a) Sjednávati ani zprostředkovati obchody připuštěné podle § 7 pod b), věty druhé, pokud vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) výslovně jinak neustanoví.

b) Sjednávati ani zprostředkovati obchody ani převody nemovitostí se členem představenstva bez služební smlouvy a se zmocněn-

cem představenstva jakož i s příslušníkem rodiny (§ 36, odst. 4.) některé z těchto osob anebo s podnikem, který na bance neb na němž banka závisí (§ 36, odst. 5.), ačli nejde jen o vklady neb úschovy (deposita); vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) může připustiti další všeobecné výjimky.

c) Poskytovat úvěry, přesahující u jednoho dlužníka 10% vlastních prostředků banky, t. j. akciového kapitálu a vlastních, v poslední roční účetní závěrce vykázaných rezerv.

Čl. XX.

Za § 8 vsunuje se toto nové ustanovení:

§ 8 a.

(1) Členem představenstva akciové banky, zmocněncem tohoto představenstva, vedoucím úředníkem (§ 36) ani likvidátorem býti nesmí:

a) kdo jest nezpůsobilý k takovému úřadu následkem trestního odsouzení [§ 35e)];

b) kdo není svéprávný;

c) osoba, jejíž členství v představenstvu aneb ustanovení zmocněncem nebo vedoucím úředníkem by způsobilo, že trvalý obchodní spojení s bankou stalo by se podle § 7 zakázaným nebo podle § 8 nepřipustným; důvod vyloučení pro nepřipustnost obchodního spojení pomine, schválí-li dozorců rada dodatečně obchod, kterým toto spojení bylo založeno;

d) beze svolení ministra financí státní úředník před uplynutím pěti let poté, co byl přeložen na trvalý odpočinek nebo vystoupil ze státní služby;

e) bývalý člen vlády do roka po propuštění;

f) člen Národního shromáždění.

(2) Členem představenstva nesmí býti též, kdo zastává již 15 nebo více úřadů člena správního neb dozorcího orgánu jiných podniků s hlavním sídlem v tuzemsku.

Čl. XXI.

§ 9 mění se a doplňuje takto:

(1) Členové představenstva akciové banky jsou povinni spravovati jmění banky a provozovati její obchody s péčí řádného kupce a zachovávatí mlčení o všech okolnostech, o nichž se při výkonu svého úřadu dovědí. Porušení povinnosti mlčenlivosti jest zanedbáním péče řádného kupce.

(2) Tytéž povinnosti (odst. 1.) mají také zmocněnci představenstva a všichni zaměstnanci banky.

(3) Představenstvo akciové banky jest povinno sdělati v dohodě s dozorčí radou jednacím řád banky, obsahující pravidla o tom, jak dlužno postupovati při správě a obchodech banky vůbec a při poskytování úvěru zvláště, aby aktivita a likvidita banky nebyly ohroženy, aby porušování neb obcházení tohoto zákona bylo zabráněno a aby dobrá pověst banky netrpěla. Zásady, jež jednacím řád každé banky obsahovati musí, stanoví vládní nařízení. Jednacím řád a jeho změny jest předložiti ministerstvu financí ke schválení; ministerstvo financí může naříditi, aby ve lhůtě jím určené byly v jednacím řádu dodatečně provedeny změny neb doplňky, jichž jest potřeba, hledíc ke stanoveným zásadám. Jednacím řád jest závazný jak pro společenské orgány správní, tak i pro zaměstnance banky. Porušení jednacím řádu správními orgány neb zaměstnanci banky jest zanedbáním péče tímto zákonem uložené.

(4) Představenstvo akciové banky jest povinno sestavovati ke dni 31. března, 30. června a 30. září každého roku výkazy stavu podle vzorce vydaného ministerstvem financí a tyto výkazy jakož i roční účetní závěrky (účet rozvažný a účet ztráty a zisku) valnou hromadou akcionářů banky schválené uveřejňovati v listech určených stanovami pro vyhlášky banky. Takový výkaz musí býti kromě toho dodatečně sestaven ke dni, který ministerstvo financí určí vyhláškou ve svém věstníku, a tomuto ministerstvu předložen ve lhůtě jím určené.

(5) Ve vkladních knížkách bankou vydaných musejí býti uvedeny listy určené stanovami pro vyhlášky banky.

Čl. XXII.

§ 11 mění se a doplňuje takto:

(1) Dozorčí rada nesmí míti méně než 5 a více než 7 členů. Členy smějí býti jen osoby fyzické volené valnou hromadou akcionářů banky.

(2) Volitelnými nejsou:

a) kdo podle § 8 a, odst. 1. pod a) až e) a odst. 2., nesmějí býti členem představenstva;

b) členové představenstva neb jiného správního orgánu banky ani její zaměstnanci v činné službě;

c) členové správních neb dozorčích orgánů podniku, který na bance nebo na němž banka závisí (§ 36, odst. 5.);

d) osoby, jichž členství v dozorčí radě by způsobilo, že trvalý obchodní spojení s bankou stalo by se zakázaným podle § 7.

(3) Rovněž manželství, příbuzenství a švagrůvství se členy představenstva banky neb s jejími vedoucími úředníky vylučuje volitelnost do dozorčí rady; příbuzenství v pobočné linii a švagrůvství však vylučuje z volitelnosti jen do druhého stupně.

(4) Při volbě do dozorčí rady dlužno prohlásiti zvoleným, koho označí menšina akcionářů zastupující na valné hromadě alespoň pětinu akciového kapitálu ve stanovách vykázaného. Vystoupí-li v téže valné hromadě takových menšin více, než činí počet osob, jež mají býti voleny, přihlédne se jen k menšinám, které pořadem zastupují větší podíl akciového kapitálu. Kdo byl takto zvolen, může nastoupiti úřad člena dozorčí rady však jen tehdy, jestliže menšina, která jím má býti zastoupena, odevzdá bance do 14 dnů po valné hromadě do jednotlivé úschovy akcie banky alespoň v úhrnné jmenovité hodnotě akcií, jež k valné hromadě složila. Tohoto menšinového práva nelze uplatňovati, dokud na jeho základě zvolený zástupce menšiny jest členem dozorčí rady. Jestliže zástupce menšiny přestane býti členem dozorčí rady před koncem svého úředního období, má též menšina, ponechá-li původně uložené množství akcií v jednotlivé úschově, nárok, aby při nejbližší volbě do dozorčí rady byl prohlášen pro zbytek úředního období zvoleným, koho nově označí; tomuto nároku není na újmu ustanovení věty druhé tohoto odstavce.

(5) Doba působnosti členů dozorčí rady budiž určena stanovami, nesmí však býti delší pěti roků. Opětná volba vystupujících členů jest přípustna.

(6) Členství v dozorčí radě zaniká samo sebou, jakmile nastala skutečnost, která vylučuje volitelnost. U osoby pak, zvolené podle odst. 4., zaniká též tehdy, když menšina jí zastoupená vypoví úschovu akcií podle téhož ustanovení uložených; výpovědi se rovná výběr části uložených akcií, jestliže se úschova zároveň nedoplní jinými akciemi alespoň téže úhrnné jmenovité hodnoty.

(7) Není-li podle stanov úřad členů dozorčí rady úřadem čestným, bezplatným, budiž ve stanovách odměna dozorčí rady stanovena pevným ročním penízem, členům dozorčí rady jest zakázáno, aby vedle této odměny a přiměřené

náhrady cestovních výloh aneb vedle odpočivných požitků neb jiných zaopatřovacích platů, jež jim po případě jako bývalým zaměstnancům banky přísluší, přijímali od banky jakkoli jiné odměny, dary nebo prospěchy.

Čl. XXIII.

§ 12, odst. 2. a 3., mění se a doplňují takto:

(2) Shledá-li dozorčí rada při výkonu své působnosti, že při provozování obchodů banky nebyly dodrženy předpisy zákona, stanov, jednacího řádu banky neb instrukcí na jeho základě vydaných, anebo zjistí-li případ ručení podle § 17 aneb jiné nepořádky, které hrubě poškozují zájmy banky, jest povinna ihned to oznámiti představenstvu, a nezjedná-li toto nápravy ve lhůtě, kterou určila, musí to neprodleně oznámiti revisnímu oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18); v závažných případech musí svolati valnou hromadu akcionářů banky, pakliže tak neučiní k jejímu vyzvání představenstvo.

(3) Dozorčí rada musí vykonávati své povinnosti podle dozorčího řádu, který musí sděliti podle zásad stanovených vládním nařízením. Dozorčí rada jest povinna předložiti tento řád a jeho změny ministerstvu financí ke schválení; ministerstvo financí může dozorčí radě naříditi, aby ve lhůtě jím určené dodatečně provedla v dozorčím řádu změny neb doplňky, jichž jest potřeby, hledíc ke stanoveným zásadám. Porušení dozorčího řádu jest zanedbáním péče dozorčí radě v odst. 1. uložené.

Čl. XXIV.

§ 13 mění se a doplňuje takto:

(1) Akciové banky, které zaměstnávají více než 25 zaměstnanců, jsou povinny zříditi zvláštní kontrolní oddělení. Přednosta kontrolního oddělení (jeho náměstek) ani ostatní tomuto oddělení přidělení zaměstnanci nesmí se zúčastniti obchodního provozování banky. Přednostou (náměstkem) kromě toho býti nesmí, kdo není volitelný do dozorčí rady (§ 11); zaměstnanci v činné službě nejsou však z tohoto úřadu vyloučeni.

(2) Přednostu kontrolního oddělení (jeho náměstka) a ostatní členy tohoto oddělení, pověřené vlastními kontrolními pracemi, ustanovuje a jejich řádné i mimořádné požitky upravuje představenstvo v dohodě s dozorčí radou. Nedojde-li k dohodě, rozhodne se věc ve společné schůzi, do které představenstvo a dozorčí rada vyšlou stejný počet členů; při rovnosti

hlasů platí mínění, k němuž se připojil předseda dozorčí rady nebo její zastupující člen dozorčí rady. Na žádost dozorčí rady musí býti přednosta nebo některý jiný člen kontrolního oddělení z tohoto oddělení odvolán. Pro řádný výkon služby v kontrolním oddělení nesmějí býti jeho členové ani zkráceni ve svých požitcích, ani přeloženi, vypovězeni nebo propuštěni ani jinou újmou postiženi; zrušení služební poměr s nimi může představenstvo jen se souhlasem dozorčí rady. Jinak mají členové kontrolního oddělení stejná práva a stejné povinnosti jako jiní zaměstnanci banky; při kárném řízení proti nim jest však poskytnouti dozorčí radě přiměřenou účast.

(3) Povinností tohoto oddělení jest kontrolovati ostatní oddělení banky, zdali jednotlivé obchodní úkony jsou v souhlasu se zákonem, stanovami, jednacím řádem banky nebo s instrukcemi na jeho základě vydanými a zdali vyhovují potřebám bankovní techniky a hospodárnosti.

Čl. XXV.

§ 15 doplňuje se takto:

Sezná-li dozorčí rada ze zprávy kontrolního oddělení, že při provádění obchodů banky nebyly dodrženy předpisy zákona, stanov, jednacího řádu banky neb instrukcí na jeho základě vydaných, anebo že provádění obchodů nevyhovuje potřebám bankovní techniky a hospodárnosti, jest povinna postarati se podle předpisů dozorčího řádu o odstranění shledaných závad a po případě zaříditi další podle § 12, odst. 2.

Čl. XXVI.

§ 17 doplňuje se a mění takto:

(1) Členové představenstva a dozorčí rady banky, jakož i její vedoucí úředníci (§ 36, odst. 3.), kteří porušili povinnosti uložené jim zákony, stanovami, jednacím řádem banky, instrukcemi na jeho základě vydanými, řádem dozorčím aneb smlouvou, ručí bance za škodu, která vznikne z jednání, při němž k porušení došlo, leč by bylo porušení povinností dodatečně napraveno předtím, než škoda nastala.

(2) Ustanovením odst. 1. nejsou dotčena obecná ustanovení o náhradě škody.

(3) Ručí-li podle tohoto paragrafu za škody osob několik, ručí všechny rukou společnou a nerozdílnou, pokud se nedá určití poměr jejich zavinění.

(4) O uplatnění nároků na náhradu škody podle předešlých odstavců platí § 3, odst. 7; tříletá promlčecí lhůta běží proti revisnímu oddělení tam uvedenému teprve od té doby, kdy se toto oddělení dovědlo o škodě a osobě škůdce.

Čl. XXVII.

Za § 17 vsunují se tato nová ustanovení:

§ 17 a.

(1) Služební smlouvy se členy představenstva akciové banky a s jejími vedoucími úředníky (§ 36, odst. 2. a 3.) nesmějí být uzavřeny na dobu delší dvou let, a uzavrou-li se na neurčitou dobu, nesmí být smluvena výpovědní doba delší než šest měsíců.

(2) Skončením služebního poměru osob v odst. 1. uvedených zaniká i jejich členství ve správních orgánech banky i ve správních neb dozorcích orgánech jiných podniků, v nichž banku zastupují.

(3) K platnosti úmluv o služebních poměrech v odst. 1. dotčených a změn těchto úmluv jakož i k jejich zrušení jest potřebí předchozího výslovného svolení dozorčí rady; o přednostovi kontrolního oddělení (náměstkovi) platí zvláštní ustanovení § 13.

(4) Členové představenstva se služební smlouvou, vedoucí úředníci a ostatní zaměstnanci banky nesmějí mít vedlejší zaměstnání ani provozovati obchody, jestliže by to bylo na újmu přesnému plnění jejich služebních povinností aneb uvádělo v pochybnost jejich výhradní zájem na prospěchu banky.

(5) Žádná z osob uvedených v odst. 4. nesmí zastávat zároveň více než deset úřadů člena správního nebo dozorčího orgánu jiného podniku s hlavním sídlem v tuzemsku. Řečené osoby smějí převzít takový vedlejší úřad jen s předchozím výslovným svolením dozorčí rady; toto svolení může dozorčí rada kdykoli odvolati, aniž banku pro to postihuje jakákoli povinnost k odškodnění. Tytéž osoby, byť by byly členy správních neb dozorčích orgánů jiného podniku se svolením dozorčí rady, nesmějí přijímati od tohoto podniku tantiemy, přesenční známky neb jakoukoli jinou odměnu; takové požitky na ně připadající plynou do pokladny banky. Jsou odkázány jen na odměnu, která se jim s předchozím výslovným schválením dozorčí rady po skončení správního období banky přizná.

(6) Poruší-li kdo ustanovení odst. 4. nebo 5., jest banka oprávněna zrušiti jeho služební

poměr bez výpovědi; kromě toho může banka na něm požadovati náhradu škody nebo žádati, aby obchody sjednané na jeho účet platily za obchody sjednané na účet její vlastní, a šlo-li by o obchody sjednané na účet cizí, může žádati vydání odměny za to přijaté neb odstoupení nároku na takovou odměnu. O vymáhání těchto nároků platí obdobně § 17, odst. 4.

(7) Dozorčí rada, vykonávajíc působnost podle odst. 3. a 5., jest povinna dbáti výhradně zájmů banky. Při schvalování odměn za výkon vedlejších úřadů jest povinna dbáti, aby se jednotlivci nedostalo na odměně více, než co spravedlivě odpovídá významu těchto úřadů pro banku a námaze s nimi spojené; dále jest povinna dbáti, aby úhrnný peníz takových odměn všem dotčeným osobám vyplacených nečinil více než polovinu peníze, jenž bance podle odst. 5. připlýnul v jejím předešlém správním období.

(8) Úmluvy, pokud se přiči ustanovením předešlých odstavců, nejsou právně účinné.

§ 17 b.

(1) Vyplývá-li ze čtvrtletního výkazu stavu neb z roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29), že banka utrpěla ztráty, jež ztrávily rezervy na ztráty určené a zmenšily akciový kapitál ve stanovách uvedený o více než 20%, může se banka domáhati snížení nepřiměřeně vysokých požitků ze smluv se členy představenstva banky a jejími vedoucími úředníky, předtím sjednaných.

(2) Služebními požitky sluší tu rozuměti požitky jakékoli (jako: služné, přídavky všeho druhu, remunerace, novoročné, podíl na zisku, provise a pod.) smluvně přiznané jakož i odpočívne a jiné zaopatřovací požitky a odbytné smluvené pro případ zrušení smlouvy. Nepřiměřeně vysoké jsou služební požitky, které neodpovídají hospodářské nosnosti banky. Při posuzování přiměřenosti služebních požitků sluší přihlížeti spravedlivě též k výši služebních požitků ostatních zaměstnanců banky, k významu, který pro banku má zvláštní odborná způsobilost osoby, o jejíž smlouvu jde, k její služební činnosti pro banku a k době, po kterou trvá její skutečný služební poměr k bance.

(3) Snížení služebních požitků lze se domáhati návrhem u rozhodčího soudu zřízeného podle odst. 5. Podati návrh může:

a) představenstvo banky, svolí-li k tomu dozorčí rada;

b) dozorčí rada, neučiní-li tak představenstvo přes její vyzvání ve lhůtě jí určené; dozorčí rada jest povinna vyzvat představenstvo, usnesla-li se na podání návrhu valná hromada akcionářů banky;

c) v zastoupení banky revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18).

(4) Návrh jest podati v tolika stejnopisech, aby jeden zůstal u rozhodčího soudu a po jednom mohlo býti doručeno osobě, o jejíž smlouvu jde, a všem, kdož jsou podle odst. 3. k podání návrhu oprávněni; tito mohou se řízení zúčastniti. Návrh budiž dotčené osobě doručen podle předpisů o doručování žalob.

(5) Rozhodčí soud sestává z předsedy a dvou přísedících. Předsedu jmenuje prezident (jeho náměstek) krajského soudu (obchodního), v jehož obvodu jest sídlo banky, ze soudců z povolání, kdežto oba přísedící jmenují strany, a to navrhovatel jednoho hned v návrhu, druhá strana druhého do 15 dnů poté, co jí byl návrh doručen. Bylo-li některou ze stran neb oběma opominuto jmenovati přísedícího, jmenuje jej, po případě oba přísedící, prezident (jeho náměstek) uvedeného soudu ze soudců z povolání. O vyloučení a odmítání členů rozhodčího soudu platí obdobně ustanovení zákona o řízení sporném.

(6) Podání pro rozhodčí soud přijímá a jeho kancelářské práce koná kancelář krajského soudu v předešlém odst. uvedeného.

(7) Rozhodčí soud rozhodne o návrhu v zasedání neveřejném po ústním jednání, k němuž obešle obě strany a jejich zástupce. Nedostaví-li se strana k jednání, provede se řízení v její nepřítomnosti. Nepodaří-li se vyřídit věc smírem, provede rozhodčí soud řízení, a to jak co do zjišťování skutkového stavu, tak i co do použití průvodních prostředků, šetře při tom obdobně ustanovení civilního řádu soudního. Strany jsou povinny podati rozhodčímu soudu veškerá vysvětlení, jichž jest potřeba ke zjištění skutkové podstaty věci. Rozhodčí soud usnáší se většinou hlasů; porada se koná v nepřítomnosti stran. O jednání rozhodčího soudu sepíše protokol přísežný zapisovatel, jež ustanoví prezident (jeho náměstek) krajského soudu v odst. 5. uvedeného.

(8) Řádné soudy jsou povinny poskytovat rozhodčímu soudu právní pomoc.

(9) Rozhodčí soud stanoví podle zásad slůžnosti osobě, o jejíž smlouvu jde, služební neb zaopatřovací požitky, po případě odbytne přiměřené výše. Při stanovení služebních anebo zaopatřovacích požitků neb odbytneho jest při-

hlížeti k hospodářské nosnosti banky na jedné straně a k okolnostem, uvedeným v odst. 2., posl. větě, na straně druhé; odpočivné a zaopatřovací požitky, které nejdou na vrub provozovacího účtu banky, nýbrž výhradně na vrub zvláštních na to určených fondů nebo zařízení, jež jsou uloženy v majetkových hodnotách (v nemovitostech, v hypotečních pohledávkách zákonné jistoty, ve státních dluhopisech neb jiných cenných papírech sirotčí jistoty anebo jiným způsobem platným pro ukládání jmění sirotčího) od jmění banky oddělených, a odděleně účtovány a spravovány, lze snížit jen potud, pokud neúměrně zkracují práva a nároky ostatních zaměstnanců nebo jejich pozůstalých vůči tomuto fondu nebo zařízení. Náklady řízení nese banka. Nález rozhodčího soudu budiž podepsán předsedou a zapisovatelem a doručen písemně oběma stranám; jest vykonatelný soudní exekucí.

(10) Nálezu lze odporovati toliko žalobou o bezúčinnost podle obdoby civilního soudního řádu. O žalobě rozhodne rozhodčí soud zřízený u vrchního soudu, v jehož obvodu jest sídlo banky; vyhoví-li žalobě, rozhodne s konečnou platností ve věci samé. O tomto rozhodčím soudu platí obdobně ustanovení odst. 5. až 9. s odchylkou, že soud jest složen ze tří soudců z povolání a ze dvou přísedících stranami jmenovaných. Členové soudu, kteří měli účast na vydání prvního nálezu, jsou z rozhodování vyloučeni.

(11) Snížení pravidelně se opětuujících požitků (odst. 2., věta první) rozhodčím soudem provedené platí od prvního dne měsíce, který následuje po vydání nálezu.

(12) Plnění nad míru rozhodčím soudem stanovenou není dovoleno, dokud se hospodářská nosnost ústavu podstatně nezlepší. Za vrácení přeplatku ručí osobně orgán banky, který k výplatě dal souhlas. Ostatní ustanovení služební smlouvy zůstávají nedotčena.

(13) Osoba, proti které byl podán návrh na snížení služebních požitků, může od podání návrhu až do tří měsíců po vydání nálezu rozhodčího soudu zrušiti služební smlouvu s okamžitou platností.

Čl. XXVIII.

§ 18 mění se takto:

(1) Veškeré společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ručením omezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, jsou členy revisního a důvěrnického

společenstva s ručením obmezeným zřízeného podle zákona č. 70/1873 ř. z.

(2) Toto společenstvo nepodléhá revisi podle zákona č. 133/1903 ř. z., nýbrž revisi jeho provádí ministerstvo financí.

Čl. XXIX.

§ 22, odst. 1., mění se takto:

Zřídí-li se nová společnost akciová neb společnost s ručením obmezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, jest její představenstvo povinno oznámiti to společenstvu do jednoho měsíce po zápisu společnosti do obchodního rejstříku a zároveň mu předložit výtah z obchodního rejstříku a stanovy společnosti.

Čl. XXX.

§ 23 mění se v odst. 1. a doplňuje novým odst. 4. takto:

(1) Společnosti uvedené v § 18, odst. 1., (povinní členové) přejímají na každých i počatých 250.000 Kč svého splaceného akciového (kmenového) kapitálu jeden podíl, jehož výši určují stanovy společenstva.

(4) Peníz podílů (odst. 1. a 2.) a příspěvků (odst. 3.) sděluje se členům platebním vyzváním, v němž budiž uvedena vyměřovací základna a určena lhůta splatnosti. Nedoplatky váznoucí za povinnými členy (odst. 1.) lze vymáhati politickou exekucí podle výkazu o nedoplatecích potvrzeného co do vykonatelnosti ministerstvem financí.

Čl. XXXI.

§ 26 mění se a doplňuje takto:

(1) Působnost, uvedenou v § 21, odst. 1., vykonává společenstvo zvláštním revisním oddělením.

(2) Revisní oddělení jest v této působnosti podřízeno ministerstvu financí.

(3) Přednosta revisního oddělení, jeho náměstek, ostatní revisoři a tomuto oddělení přidělené pomocné síly (zaměstnanci revisního oddělení) jsou smluvními zaměstnanci společenstva, služební smlouvy s nimi však sjednává a zrušuje v zastoupení společenstva po slyšení jeho představenstva ministerstvo financí. Před nastoupením služby skládají slib do rukou ministra financí neb jeho zástupce, že budou plniti svědomitě služební povinnosti a zachovávatí nejpřísnější mlčenlivost o tom, co seznají při výkonu služby nebo vzhledem k svému služebnímu postavení a co v zájmu státu, členů společenstva

a jejich zákazníků aneb i jinak ze služebních ohledů jest nutno zatajiti aneb jim bude výslovně jako důvěrné označeno, proti každému, komu nejsou povinni učiniti o takových věcech úřední sdělení.

(4) Povinnosti zaměstnanců revisního oddělení (odst. 3.) stanoví ministerstvo financí služebním řádem podle obdoby ustanovení pro státní zaměstnance podobných kategorií; pokud jde o výkon jejich služebních povinností, požívají stejné ochrany a jsou stejně trestně odpovědní jako úředníci státní.

(5) Zaměstnanci revisního oddělení nesmějí do pěti let po rozvázání služebního poměru ke společenstvu státi se členem správního neb dozorčího orgánu některého peněžního ústavu nebo peněžního podniku vůbec anebo podniku, který na některém peněžním podniku závisí, ani takový podnik peněžní nebo podnik závislý sami provozovati, aniž se ho zúčastňovati jako společníci; stejně nesmějí do uvedené doby býti přijati ať přímo nebo nepřímo do služeb některého z dotčených podniků. Úmluvy těmto ustanovením se přičítají jsou neplatné.

Čl. XXXII.

§ 28 mění se v odst. 1. takto:

Podrobné předpisy o způsobu, rozsahu a době provádění revisí stanoví ministerstvo financí po slyšení představenstva společenstva zvláštní instrukcí.

Čl. XXXIII.

1. § 30 mění se takto:

(1) Kdo, nejsa k tomu podle §§ 2 až 4 oprávněn, vydá vkladní knížku nebo vkladní list (§ 1, odst. 2.), bude potrestán okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek pokutou od 1000 Kč do 25.000 Kč, a je-li pokuta nedobytná, vězením od tří dnů do tří měsíců.

(2) Stejně bude potrestán, kdo přijme nový vklad na vkladní knížku (list) již vydanou, ač jeho oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) zaniklo.

(3) Trestní odpovědnost stíhá pachatele a spolupachatele; majitele podniku, po případě členy správních a dozorčích orgánů a vedoucí úředníky též tehdy, jestliže zanedbáním povinné péče zavinili, že v podniku došlo ke spáchání trestných činů uvedených v odst. 1. neb 2.

(4) Z nálezu lze se odvolati do 15 dnů ode dne doručení.

(5) Při opětném odsouzení majitele podniku může být odňato živnostenské oprávnění, při jehož výkonu uvedené trestné činy byly spáchány.

(6) Potrestáním vinníka není dotčeno zákonné právo správních úřadů k jinakému zakročení.

2. Za § 30 vsunou se tato nová ustanovení:

§ 30 a.

(1) Kdo jako člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník peněžního ústavu poruší některý příkaz nebo zákaz, uvedený v § 1, odst. 5. a 6., § 4, odst. 1., posl. větě, § 5, odst. 2., § 6, odst. 5., § 7, § 8, § 9, odst. 3. až 5., § 11, odst. 1. a 7., § 12, odst. 2. a 3., § 13, odst. 1., větě první a druhé, § 15, § 16, § 17 b, odst. 12., § 22, odst. 1., § 28, odst. 2. a 3., a § 35 d, odst. 4., nebo se takového činu zúčastní aneb zanedbáním povinné péče zavíní, že v ústavu došlo ke spáchání takového činu, bude potrestán okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek. Trestem jest, byl-li porušen některý příkaz nebo zákaz uvedený v § 1, odst. 5. a 6., § 4, odst. 1., posl. větě, § 5, odst. 2., nebo § 9, odst. 5., pokuta od 50 Kč do 5000 Kč, a je-li nedobytná, vězení od jednoho dne do čtrnácti dnů, a byl-li porušen některý jiný napřed uvedený příkaz nebo zákaz, pokuta od 1000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězení od tří dnů do jednoho měsíce.

(2) Podle vyšší trestní sazby uvedené v odst. 1. bude potrestán okresním úřadem pro správní přestupek též:

1. kdo jako člen správního neb dozorčího orgánu banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu zavíní, že členem správního nebo dozorčího orgánu, zmocněncem, vedoucím úředníkem, pokladníkem nebo jiným vyšším úředníkem ústavu se stane nebo zůstane osoba k takovému úřadu podle § 35 e) nezpůsobilá, nebo, pokud jde o akciovou banku, z úřadu takového vyloučená (§§ 8 a, 11 a 13);

2. kdo jako vedoucí úředník takového ústavu věda, že jde o osobu k úřadům napřed uvedeným podle § 35 e) nezpůsobilou nebo z takového úřadu podle §§ 8 a, 11 nebo 13 vyloučenou, správnímu neb dozorčímu orgánu ústavu to neoznámí;

3. kdo poruší některý zákaz uvedený v § 17 a, odst. 5., nebo jako člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník

ústavu zavíní, že v podniku došlo k porušení tohoto zákazu;

4. kdo jako člen odpovědného orgánu akciové banky nebo společenosti s ručením omezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, neodklidí proti předpisu § 29 ve stanovené lhůtě závad při revisi shledaných;

5. kdo jako člen odpovědného orgánu spořitelny ve stanovené lhůtě neodklidí závad, vytčených státním dozorčím úřadem v mezích § 18 zák. č. 302/1920 Sb. z. a n., anebo závad, jichž odklizení bylo přikázáno revidujícím svazem, aniž státní dozorčí úřad výkonu takového příkazu odporoval nebo výkon zakázal (§ 25 cit. zák.);

6. kdo jako člen odpovědného orgánu záložny neb úvěrního společenstva (družstva) neodklidí závad, jež byly revisorem, vykonávším u ústavu zákonem předepsanou revisi, vytčeny a jichž odklizení v určité lhůtě bylo pod pohrůžkou trestního stíhání revisním svazem aneb úřadem (soudem), který revisora ustanovil, ústavu písemně nařízeno; byl-li však proti takovému nařízení v uvedené lhůtě podán u revisního svazu aneb u úřadu (soudu), který revisora ustanovil, rozklad, jest odpovědný orgán trestný teprve, neodklidí-li vytčených závad ani poté, když rozklad byl uznán bezdůvodným.

(3) Přestupky uvedené v odst. 1. tohoto paragrafu, pokud se vztahují na porušení některého příkazu nebo zákazu, uvedeného v § 1, odst. 6., § 5, odst. 2., § 6, odst. 5., § 9, odst. 3. a 4., § 12, odst. 3., § 16, § 22, odst. 1., § 28, odst. 2. a 3., jakož i přestupky uvedené v odst. 2., č. 4 až 6 tohoto paragrafu, stíhají se jen k návrhu dohlédacího orgánu veřejné správy anebo revisního svazu neb úřadu (soudu) povolaného ustanovit revisora. Promlčecí lhůta ke stíhání uvedených přestupků počíná se podáním návrhu, nejdéle však jeden rok poté, co byl odklizen stav zákonu se příčící nebo zákonná povinnost byla splněna.

(4) Pokuta, uložená podle předešlých odstavců, může být uložena opětovně, nebude-li ve stanovené lhůtě stav zákonu se příčící odklizen nebo zákonná povinnost splněna.

(5) Ustanovení § 30, odst. 4. a 6., platí i tu.

§ 30 b.

(1) Potrestán bude okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek pokutou od 1000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězením od tří dnů do jednoho měsíce,

1. kdo jako majitel nebo společník, po přispadě člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník peněžního ústavu nebo peněžního podniku vůbec anebo podniku, který na peněžním podniku závisí, zavíní, že společníkem některého z uvedených podniků, členem jeho správního neb dozorčího orgánu se stane nebo do služeb takového podniku přímo nebo nepřímo bude přijat bývalý zaměstnanec revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18) před uplynutím pěti let po rozvázání služebního poměru k tomuto společenstvu, jakož i

2. bývalý člen revisního oddělení napřed jmenovaného společenstva, který před uplynutím řečené doby provozuje peněžní podnik nebo podnik, který na peněžním podniku závisí, stane se společníkem takového podniku anebo přijme v něm přímo nebo nepřímo službu.

(2) Ustanovení § 30, odst. 4., a § 30 a, odst. 4., platí i tu.

§ 30 c.

Ustanovení §§ 30 až 30 b) platí pro peněžní ústavu, které nemají více než čtyři stálé úřednické síly, s těmi změnami, že sazba peněžitých pokut tam uvedených činí 50 Kč až 2.500 Kč, a dopustil-li se vinník několika přestupků tam uvedených nebo byl-li již pro některý takový přestupek potrestán, 50 Kč až 5.000 Kč; je-li pokuta nedobytná, uloží se vězení od jednoho do čtrnácti dnů.

3. V § 31 zrušují se odst. 1., 2. a 4., dosavadní odst. 3. se označuje jako odst. 1. a po něm vsunuje se jako odst. 2. toto nové ustanovení:

Ustanovení předešlého odstavece platí jak o akciových bankách a o společnostech s ručením obmezeným, provozujících bankovní a peněžní obchody, tak i obdobně o spořitelnách, záložnách, úvěrních společenstvech (družstvech) a jiných peněžních ústavech. Vedle osob tam uvedených jsou trestně odpovědní též vedoucí úředníci ústavu.

4. Ustanovení §§ 32 až 35 nahrazují se těmito ustanoveními:

§ 32.

(1) Kdo jakýmkoli způsobem úmyslně ruší, ztěžuje nebo znemožňuje výkon zákonem předepsané revise peněžního ústavu, bude po-

trestán, není-li čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(2) Stejně bude potrestán, není-li čin přísněji trestný, kdo ve výkazech nebo ve zprávách, uvedených v § 1, odst. 6., § 9, odst. 4., posl. větě, a v § 28, odst. 2. a 3., v podstatných údajích vědomě něco nesprávného uvede nebo zamlčí. Ustanovení § 30, odst. 3., platí obdobně i tu.

§ 33.

(1) Kdo vyjeví z věcí banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) anebo jiného peněžního ústavu něco, co podle své obchodní povahy má zůstatí utajeno a o čem se dověděl jako člen správního neb dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník, jiný zaměstnanec nebo likvidátor takového ústavu, ač ví, že tím může vzbuditi nedůvěru v ústav, přiměti jeho zákazníky k rozvázání obchodního spojení nebo způsobiti vybírání vkladů u něho uložených, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(2) Trestný není, kdo se dopustil činu uvedeného v odst. 1., uplatňuje své právo nebo plně povinnost, kterou mu ukládá zákon neb úřad, nebo byv zproštěn povinnosti zachovati mlčení anebo v podání k úřadu, aby byla zjednána náprava.

§ 34.

Kdo vydá vkladní knížku nebo vkladní list (§ 1, odst. 2.) bez skutečného vkladu, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč. Ustanovení § 30, odst. 3., 5. a 6., platí obdobně i tu.

§ 35.

(1) Kdo jako člen správního orgánu akciové banky, její zmocněnec, vedoucí úředník (§ 36, odst. 3.) neb likvidátor vědomě přestoupí neb obejde zákaz:

a) sjednávati aneb zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí zakázané podle § 7,

b) sjednávati anebo zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí anebo poskytovatí úvěr bez předchozího výslovného schválení dozorcí rady, jehož jest podle § 8 nebo podle jednacího řádu banky k tomu potřebí, ačkoli mohl si takové schválení včas opatřiti,

bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin vězením od tří dnů do tří měsíců anebo peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč; způsobí-li tím však bance škodu, bude potrestán vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců a podle výše způsobené škody peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

(2) Podle trestních sazeb uvedených v odst. 1. bude potrestán pro přečin, není-li čin přísněji trestný, kdo se obchází některého zákazu uvedeného v odst. 1. vědomě zúčastní nebo jako člen dozorčího orgánu akciové banky nebo jako přednost (náměstek) jejího kontrolního oddělení (§ 13) vědomě opomine postarati se o to, aby tyto zákazy nebyly přestupovány.

§ 35 a.

Kdo jako člen správního nebo dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník neb likvidátor banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu vážným porušením svých povinností vědomě nebo z hrubé nedbalosti způsobí, že ústav utrpí ztráty, které samy o sobě nebo spolu s jinými ztrátami ohrožují schopnost ústavu uspokojiti veškeré věřitele v době přiměřené pravidlům jeho řádného provozování, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, podle míry svého zavinění a způsobení nebezpečí pro přečin vězením od čtrnácti dnů do jednoho roku a peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

§ 35 b.

(1) Kdo jako člen správního nebo dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník nebo likvidátor banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu porušením svých povinností úmyslně způsobí ústavu, vkladatelům nebo jeho jiným zákazníkům škodu neb úmyslně sebe nebo jiného na jejich újmu obohatí, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let. Převyšuje-li však škoda neb obohacení peněz 2.000 Kč anebo byl-li činem poškozen značný počet osob neb užil-li vinník lsti, aby mohl pokračovati ve své činnosti, bude potrestán pro zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

(2) Vedle trestu na svobodě budiž uložen podle výše způsobené nebo zamýšlené škody aneb obohacení při odsouzení pro přečin trest na penězích od 5.000 Kč do 500.000 Kč, při odsouzení pro zločin trest na penězích od 10.000 Kč do 500.000 Kč.

§ 35 c.

Ustanovení §§ 31 až 34 a §§ 35 a) a 35 b) platí pro peněžní ústavy, které nemají více než čtyři stálé úřednické síly, s těmito změnami:

1. Trestné činy uvedené v §§ 31 až 34 a v § 35 a) trestají se toliko peněžitými tresty tam uvedenými.

2. Spodní a horní hranice peněžitých trestů uvedených v §§ 31, 34, 35 a) a 35 b) se snižují na jednu pětinu, při čemž horní hranice nesmí převyšovati 20.000 Kč.

§ 35 d.

(1) Při ukládání trestu má soud (okresní úřad) i tam, kde to tento zákon výslovně neustanovuje, přihlédnouti k odborné způsobilosti vinníkově, k míře jeho zavinění a k významu zaviněných následků.

(2) Podmíněným odkladem trestu není uložen výkon uloženého trestu na penězích. Je-li však v takovém případě peněžitý trest nedobytným, odkládá se podmíněně výkon náhradního trestu na svobodě.

(3) Peněžitě tresty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

(4) Přesunutí placení peněžitých trestů nebo pokut, uložených podle tohoto zákona, na ústav, v němž se vinník trestného činu dopustil, jest zakázáno. Úmluvy tomu odporující nejsou právně účinné.

§ 35 e.

(1) Kdo byl pravoplatně odsouzen pro čin trestný soudem, spáchaný ze ziskuchtivosti, pro některý z přečinů podle §§ 485 až 486 c) trest. zákona č. 117/1852 ř. z., podle § 759 voj. trest. zákona č. 19/1855 ř. z., podle §§ 416 a 417 trest. zákona čl. V/1878 a podle zák. čl. V/1916 o nuceném mimokonkursním vyrovnání a o změně některých ustanovení konkursního zákona, pro některý zločin nebo přečin podle tohoto zákona anebo podle zákonů ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů, a ze dne 10. října 1924, č. 241 Sb. z. a n., o povinnostech bankéřů při úschově cenných papírů, není způsobilý býti členem správního neb dozorčího orgánu, zmocněncem, vedoucím úředníkem neb likvidátorem banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) neb jiného peněžního ústavu anebo peněžního podniku

vůbec, a byl-li odsouzen pro zločin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo pro zločin podle napřed uvedených zákonů, ani pokladníkem nebo jiným vyšším úředníkem těchto peněžních ústavů.

(2) Tento následek odsouzení pomine při odsouzení pro přečin nebo pro přestupek po uplynutí tří let, při odsouzení pro zločin po uplynutí deseti let, počítajíc ode dne, kdy trest byl vykonán, prominut nebo jeho výkon promlčen.

§ 35 f.

(1) Pokud to zvláštní povaha činu nevylučuje, jest pokus přečinu uvedených v tomto zákoně trestný i v zemi Slovenské a Podkarpatoruské.

(2) Doba, jejíž uplynutí se vyžaduje ku promlčení trestního stíhání, činí u přečinu uvedených v tomto zákoně tři roky, u zločinu deset let.

Čl. XXXIV.

§ 36 mění se a doplňuje takto:

(1) Představenstvem podle tohoto zákona jsou: u akciových společností představenstvo podle čl. 227 obchodního zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 1 ř. z. z r. 1863, a ředitelství (správa, správní rada) podle § 182 zák. čl. XXXVII/1875, u komanditních společností na akcie osobně ručící společníci a u společností s ručením obmezeným jednatele podle § 15 zákona o společnostech s ručením obmezeným ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. (zák. ze dne 15. dubna 1920, č. 271 Sb. z. a n.).

(2) Členy představenstva se služební smlouvou rozumějí se členové představenstva akciové banky, kteří mají smluvně zajištěnou dobu trvání členství aneb kteří ve svých požitcích bankou vyplácených nejsou odkázáni jen na přesně známky a podíl na zisku (tantiemy) podle stanov banky a na odměnu, kterou valná hromada akcionářů banky rok od roku povoluje členům představenstva za zvláštní výkony v uplynulém správním období. K odpočíváním a zaopatřovacím požitkům, které nejsou na vrub provozovacího účtu banky, nýbrž výhradně na vrub zvláštních na to určených fondů nebo zařízení, jež jsou uloženy v majetkových hodnotách (v nemovitostech, v hypotečních pohledávkách zákonné jistoty, ve státních dluhopisech neb jiných cenných papírech sirotčí jistoty aneb jiným způsobem platným pro ukládání jmění sirotčího) od jmění banky oddělených, a odděleně účtovány a spravovány, se tu nepřihlíží; rov-

něž se nepřihlíží k náhradě cestovních výloh s úřadem spojených, pokud nepřesahují přiměřený peníz.

(3) Vedoucími úředníky jest rozuměti zaměstnance peněžního ústavu, kterým bylo svěřeno vedení ústavu neb vedení jeho pobočného závodu aneb některého samostatného oddělení (u akciové banky oddělení zřízeného podle jejího jednacího řádu).

(4) Které osoby dlužno rozuměti příslušníky rodiny, posuzovati jest podle § 5 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních.

(5) Podnikem závislým se míní podnik, na jehož základním (akciovém, kmenovém) kapitálu jest banka podle stavu ke dni své poslední roční účetní uzávěrky zúčastněna alespoň z 30%, anebo jemuž poskytuje úvěr přesahující 40% jeho vlastních prostředků, t. j. základního kapitálu a vlastních, v jeho poslední roční účetní závěrce vykázaných rezerv. Totéž obdobně platí pro určení, co jest rozuměti bankou na podniku závislou.

Hlava čtvrtá.

Zvláštní ustanovení o akciových bankách s podporou z veřejných prostředků.

Čl. XXXV.

(1) Bankou jest v dalších ustanoveních této části zákona rozuměti akciovou banku s podporou z veřejných prostředků; takovou podporou míní se podpora ze Zvláštního fondu pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů (zák. č. 237/1924 Sb. z. a n.) nebo výpomoc ze Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé (zák. č. 238/1924 Sb. z. a n.) anebo podpora, kterou stát bance přispěl k odčinění jejich ztrát zápůjčkou, vkladem, platbou úroků ze zápůjčky někým jiným jí dané nebo jiným poskytnutím kapitálu aneb převzetím záruky za úvěr, který jí byl dán někým jiným.

(2) Při poskytnutí podpory (odst. 1.) buď k tomu hleděno, aby urovnání poměrů banky šlo také na vrub jejich akcionářů.

(3) Služební poměry členů představenstva, vedoucích úředníků (čl. XXXIV) a zaměstnanců vůbec, jimž byla udělena prokura, lze v období tří let poté, co představenstvu banky bylo doručeno vyrozumění o poskytnutí podpory, zrušiti koncem kalendářního čtvrtletí po předcházející šestinedělní výpovědi bez ohledu na ustanovení jakých-

koliv a s kýmkoli sjednaných služebních úmluv; kdo z nich vystoupil ze služeb banky, ať na výpověď banky, anebo na výpověď vlastní, má proti bance nejvýš nárok na tříměsíční služební plat (bez vedlejších požitků), ovšem bez újmy zákonných nároků na odpočivné a jiné zaopatřovací požitky podle právních předpisů o pensijním pojištění zaměstnanců. Dále mohou se přezkoušeti též smluvní, z prostředků banky placené odpočivné a zaopatřovací požitky osob napřed uvedených a pozůstalých po nich a snížit na míru odpočivných a zaopatřovacích požitků podle právních předpisů o pensijním pojištění zaměstnanců.

(4) Ustanovení odst. 3. lze uplatnit též v příčině služebních, odpočivných a zaopatřovacích požitků vyplacených společenskými podniky, na jejichž základním kapitálu jest banka alespoň z poloviny trvale zúčastněna.

Čl. XXXVI.

(1) Členové představenstva a dozorcí rady banky (čl. XXXV, odst. 1.), kterým lze přičísti k vině, že se banka ocitla ve stavu, který vyvolal nutnost podpory z veřejných prostředků (hospodářská tíseň), anebo kteří hrubě porušili povinnosti, jež jim co do hospodaření se jměním banky ukládají zákony, stanovy, jednací řád banky, řád dozorcí neb jiné předpisy pro ně platné, jsou bez újmy povinnosti k náhradě škody povinni vrátiti veškeré odměny (tantiemy, podíly na zisku, provise atd.), jichž se jim dostalo za výkon jejich úřadu v bance; členové představenstva se služební smlouvou a vedoucí úředníci banky (čl. XXXIV) jsou za stejných podmínek povinni vrátiti, co přijali na služebních nebo zaopatřovacích požitcích přesahujících přiměřenou výši (§ 17 b, odst. 2., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. ve znění čl. XXVII tohoto zák.), anebo na odbytném přesahujícím přiměřené služební požitky za jeden rok. Uvedené osoby a zaměstnanci banky vůbec jsou za stejných podmínek povinni odvésti jí takové odměny, jichž se jim dostalo za členství ve správních neb dozorech orgánech podniků, ve kterých banku zastupovali.

(2) Ustanovení předešlého odstavce týká se odměn, požitků a odbytného, které osoba zaviniší hospodářskou tíseň banky přijala poté, co se banka v takové tísní ocitla, nejméně však odměn, požitků a odbytného, přijatých v posledních třech letech před poskytnutím podpory z veřejných prostředků, u osoby pak, která porušila své povinnosti, odměn, požitků

a odbytného, přijatých poté, co k porušení povinností došlo.

(3) Ustanovení odst. 1. a 2. platí obdobně také o členech představenstva neb dozorcí rady a o zaměstnancích banky, na jejíž jmění byl prohlášen konkurs aneb u níž bylo zahájeno řízení vyrovnací. Nedostalo-li se takové bance podpory z veřejných prostředků, počítá se tříletá lhůta určená v odst. 2. ode dne prohlášení konkursu nebo zahájení vyrovnacího řízení.

(4) Na členech představenstva a dozorcí rady banky a na jejich vedoucích úřednících, u nichž nejsou splněny podmínky odst. 1., lze se domáhati, aby přispěli k urovnání poměrů banky vrácením poloviny odměn, požitků a odbytného, uvedených v odst. 1., které přijali poté, co se banka ocitla v hospodářské tísní; stejně lze se domáhati na těchto osobách a na zaměstnancích banky vůbec vrácení poloviny odměn přijatých poté, co se banka ocitla v hospodářské tísní, za členství ve správních neb dozorech orgánech podniků, ve kterých banku zastupovali.

(5) Závazky podle odst. 1. až 4. postihují i osoby, které z představenstva neb dozorcí rady banky aneb z jejich služeb vystoupily; za splnění těchto závazků ručí i manželka (manžel) zavázané osoby veškerým jměním, o němž neprokáže, že ho nabyla jinak než od zavázané osoby.

(6) O uplatnění nároků podle předešlých odstavců platí obdobně ustanovení § 17 b, odst. 3. až 10., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXVII tohoto zák.) s odchylkou, že návrh může podati jen revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18), dále že o nákladech řízení platí předpisy civilního řádu soudního a že proti nálezu rozhodčího soudu (odst. 9. cit. paragrafu) lze k rozhodčímu soudu zřízenému u vrchního soudu (odst. 10. cit. paragrafu) podati také odvolání podle obdoby předpisů civilního soudního řádu.

(7) Od uplatňování nároků podle odst. 1. až 3. lze upustiti toliko tehdy, je-li důvodná obava, že by exekuce proti zavázané osobě neměla úspěchu.

Čl. XXXVII.

(1) Banka (čl. XXXV, odst. 1.) nesmí používatí provozních zisků k vyplácení dividend a tantiem, dokud neuhradí veškerých svých ztrát a neutvoří všeobecnou rezervu alespoň ve výši 10% akciového kapitálu ve stanovách

vykázaného. Výplata nejvýše 4% ní dividendy jest výjimečně přípustna jen se souhlasem vlády po návrhu ministra financí, který napřed vyslechne revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.); souhlas lze udělit toliko tehdy, jestliže na výplatu takové dividendy stačí zbytek skutečně dosaženého zisku banky, který vyplývá po provedení odpisů nutných k postupnému umořování ztrát podle stanoveného sanačního plánu a po povinném přídělu všeobecné rezervě.

(2) Banka jest povinna spláceti kapitál, jehož se jí dostane podporou z veřejných prostředků (čl. XXXV, odst. 1.), podle dalších ustanovení, pokud podpora se neposkytne za podmínek přísnějších.

(3) Povinnost podle odst. 2. nastane, jakmile banka uhradí veškeré své ztráty a její všeobecná rezerva dostoupí 10% akciového kapitálu ve stanovách vykázaného. Povinná splátka nechtě činí alespoň polovinu bilančně vykázaného čistého zisku. Pokud se podpora poskytne v cenných papírech, lze konati splátky též v cenných papírech téhož druhu v hodnotě jmenovité.

(4) Splátky jest odváděti vždy do jednoho měsíce poté, co valná hromada akcionářů banky schválí dotčenou roční účetní závěrku, pokladně fondu, po případě skupinového fondu neb dílčího fondu skupinového (§ 6 zák. č. 238/1924 Sb. z. a n.), anebo státu, který podporu poskytli; poskytne-li se podpora s několika stran, rozdělí se splátky podle poměru nesplaceného zbytku podporou poskytnutých kapitálů.

(5) Splátky učiněné podle předešlých odstavců jsou přípustnou srážkovou položkou při vyměření zvláštní daně výdělkové.

Čl. XXXVIII.

(1) Ministr financí může ustanoviti u banky (čl. XXXV, odst. 1.) jednoho nebo více důvěrníků s právem a povinností dohlížeti všestranně na hospodaření banky. Usnesení orgánů banky, proti němuž důvěrník se vyslovil, nesmí býti provedeno.

(2) Jestliže toho vyžaduje důležitý veřejný zájem na urovnání poměrů banky, může vláda po návrhu ministra financí v dohodě s ministrem vnitra ustanoviti u banky správní výbor a dozorčí výbor s působností dále uvedenou.

(3) Opatření podle odst. 1. nebo 2. zpra-

vidla potrvá až do náležitého urovnání poměrů banky. Po tu dobu pozbývá účinnosti ustanovení důvěrníka neb dozorčí komise podle § 21, odst. 1., zák. č. 237/1924 Sb. z. a n. a § 19, odst. 2., zák. č. 238/1924 Sb. z. a n., po případě působnost již ustanoveného takového důvěrníka nebo dozorčí komise zaniká.

(4) Důvěrníci a členové správního a dozorčího výboru jsou kdykoliv odvolatelní; jimi nemohou býti osoby, které jsou vyloučeny ze členství v představenstvu neb v dozorčí radě banky (čl. XX a XXII). Jejich požitky určí a vyplácí ministerstvo financí z prostředků, jež banka podle jeho příkazu odvádí k tomu účelu do státní pokladny.

(5) Důvěrníci a členové správního a dozorčího výboru, pokud jde o výkon jejich úřadu, požívají stejné ochrany a jsou stejně odpovědní jako úředníci státní.

Čl. XXXIX.

(1) Správní výbor (čl. XXXVIII, odst. 2.) nastupuje na místo představenstva banky (čl. XXXIV), s právy a povinnostmi, jež těmto orgánům zákony, stanovy a jednací řád banky vymezují. Členové správního výboru však neručí podle čl. XV a také nemají stanovami členům představenstva uložené povinnosti složití funkční akcie. Správní výbor může býti ministrem financí zproštěn povinnosti svolati valnou hromadu akcionářů banky.

(2) Dozorčí výbor (čl. XXXVIII, odst. 2.) nastupuje na místo dozorčí rady banky (§ 10 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.) s právy a povinnostmi, jež dozorčí radě zákony, stanovy a dozorčí řád vymezují. Rovněž členové dozorčího výboru nemají povinnosti složití funkční akcie, kterou snad stanovy banky členům dozorčí rady ukládají.

(3) Správní výbor předkládá účetní závěrky a výroční zprávy banky, přezkoušené dozorčím výborem, ministerstvu financí, které je, vyslechnouc revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.), schvaluje.

(4) Ministr financí může zvláštní instrukcí vymeziti podrobněji působnost důvěrníka neb správního výboru a dozorčího výboru a stanoviti potřebné odchylky od jednacího řádu banky a řádu dozorčího. Odchylky od organizačních ustanovení stanov, počítajíc v to ustanovení o znamenání firmy, kterých by bylo potřeba po dobu opatření podle čl. XXXVIII,

odst. 2., provede ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí; tyto odchylky jest opovědět k zápisu v obchodním rejstříku a vyhlásiti na útraty banky v listech určených stanovami pro její vyhlášky.

Čl. XL.

(1) Nastoupením správního výboru a dozorčího výboru zaniká členství v dosavadních správních a dozorčích orgánech banky bez jakéhokoli nároku na odškodnění pro předčasné odvolání z úřadu. Zároveň členové dosavadních správních a dozorčích orgánů banky, její vedoucí úředníci (čl. XXXIV) a jiní její zaměstnanci, kteří jsou členy správních neb dozorčích orgánů jiných společenských podniků, v nichž banku zastupují, přestávají býti členy těchto orgánů bez jakéhokoli nároku na odškodnění pro předčasné odvolání z úřadu.

(2) Veškeré tantiemy a jiné požitky připadající na osoby nově povolané zastupovati banku ve správních neb dozorčích orgánech podniků, v odst. 1. zmíněných, náležejí bance. Odměnu stanoví těmto osobám správní výbor po slyšení dozorčího výboru se souhlasem ministerstva financí.

Čl. XLI.

(1) Vyžaduje-li toho nevyhnutelný veřejný zájem, zejména aby byly chráněny zájmy nuzných vkladatelů neb aby zabráněno bylo zastavení provozování důležitých průmyslových podniků s četnými zaměstnanci, může ministr financí se souhlasem vlády převzítí podpůrnou záruku státní za některé prostředky svěřené bance, u které došlo k opatření podle čl. XXXVIII, odst. 1. neb 2., a to buď dočasně aneb až do splnění těchto závazků neb jinakého jejich plného zajištění, pokud by k úhradě takových závazků nestačilo jmění banky; tato záruka může býti zejména převzata za závazky vzniklé z úvěrů, jež bance byly poskytnuty veřejnými ústavy. Oprávnění vlády přejímati takové záruky zanikne dnem 31. prosince 1932. O výši převzatých záruk podá vláda do 30. června 1933 zprávu Národnímu shromáždění.

(2) Splyne-li banka, u které došlo k opatření podle čl. XXXVIII, odst. 1. neb 2., s jiným peněžním ústavem, může ministr financí s tím souvislé majetkové převody, právní listiny a písemnosti osvoboditi od kolků a poplatků, dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí jakož i od dávek za úřední úkony.

Hlava pátá.

Poměr k jiným zákonům a přechodná ustanovení k hlavě první až čtvrté.

Čl. XLII.

(1) Změnami a doplňky § 2 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n., prováděnými ve čl. XIV, zůstávají platné zákony o revisi společenstev (družstev) nedotčeny až na odchylku od § 3, odst. 2., zák. č. 133/1903 ř. z., která se podává z nového znění odst. 1. pod b) napřed cit. § 2. O stvrzenkách, které vydávají společenství nebo jiná neúvěrná společenstva (družstva) o úsporných vkladech svých členů, ustanovení čl. XIII a XIV neplatí, jestliže tato společenstva vyhovují předpisu odst. 2., č. 1., již dovolaného § 2 a uvedeně stvrzenky jsou zřetelně jako členské knížky (členské úsporné knížky) označeny.

(2) Ustanovení § 198, odst. 1., zák. čl. XXXVII/1875, pokud stanoví, že ředitelství akciové společnosti jest povinno uveřejniti osm dní před valnou hromadou roční bilanci se zprávou, která má býti valné hromadě předložena, dále § 209, odst. 2. a 3., téhož zákona a § 3 vládního nařízení ze dne 27. července 1920, č. 465 Sb. z. a n., pozbývají pro akciové banky platnosti; ostatní ustanovení právě dovolaného zákona a vládního nařízení, dále spolkový zákon č. 253/1852 ř. z. a obchodní zákon č. 1/1863 ř. z. platí pro akciové banky i nadále s odchylkami a doplňky, které vyplývají ze čl. XVII, XXXIX a XL tohoto zákona. Ustanovením § 6, odst. 5., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XVII tohoto zák.) zůstává nedotčeno nařízení ze dne 29. listopadu 1865, č. 127 ř. z., jakož i vládní nařízení ze dne 13. září 1920, č. 532 Sb. z. a n.

(3) Změnami a doplňky zákonů č. 237 až 239/1924 Sb. z. a n., stanovenými v první až třetí hlavě tohoto zákona, zůstává nedotčen čl. XXVII zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové.

Čl. XLIII.

(1) § 8, odst. 2., zák. č. 237/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. II tohoto zák.) platí pro příspěvky splatné po 1. lednu 1931. Všechny dřívější splatnosti příspěvků, jejich předpisy a platby na ně, jimž z uvedeného dne nebylo výslovně odporováno buď písemným podáním (výhradou, žádostí za snížení, námitkami neb

rozkladem) ke kuratoriu fondu nebo k Zemské bance (§ 5 cit. zák.) anebo stížností k nejvyššímu správnímu soudu, pokládají se za pravoplatné. Přeplatky příspěvků splatných před 1. lednem 1931 se nevrátí, nýbrž zúčtují se jako bezúročná záloha ve prospěch příspěvků budoucích.

(2) Čl. IX platí od 1. ledna 1932.

Čl. XLIV.

(1) Zákaz vydávati vkladní knížky (listy) bez skutečného vkladu, vyslovený v § 1, odst. 2., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XIII tohoto zák.), a souvislý § 34 téhož zákona (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.) nabudou pro jiné peněžní ústavy než akciové banky účinnosti po roce ode dne vyhlášení tohoto zákona; do té doby však buďtež takové vkladní knížky (listy) bez ohledu na to, kdy a kým byly vydány, vzaty z oběhu. U vkladních knížek (listů), vydaných přede dnem vyhlášení tohoto zákona, musí býti vyhověno předpisu odst. 5. napřed dovolaného paragrafu při nejbližším jejich předložení po uvedeném dnu.

(2) Ustanovení § 2, odst. 2., č. 2, zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XIV tohoto zák.) vztahuje se též na úvěrní společenstva (družstva) a na uvedené tam revisní svazy, zřízené sice již přede dnem vyhlášení tohoto zákona, které však podle svých stanov nemají předmětem podnikání též přijímání vkladů na vkladní knížky (listy) a ani do šesti měsíců po řečeném dni neopoví k zápisu ve společenstevním rejstříku změnu stanov rozšiřující předmět podnikání na přijímání takových vkladů.

(3) Jistoty, zřízené v den vyhlášení tohoto zákona podle původního znění § 3, odst. 7., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n., musejí býti do jednoho roku po uvedeném dnu doplněny a uloženy, jak předpisuje § 4, odst. 3., cit. zákona ve znění čl. XVI tohoto zákona; nestane-li se tak, může býti společnosti odňato oprávnění vydávati vkladní knížky (listy).

(4) V den vyhlášení tohoto zákona trvajících obchodní spojení, která se přiči zákazu vyslovenému ve čl. XVIII, musejí býti zrušena do jednoho roku po tomto dni; taková obchodní spojení, která jsou podle čl. XIX připustna jen s předchozím výslovným schválením dozorčí rady, musejí býti v téže lhůtě dodatečně schválena dozorčí radou anebo zrušena.

(5) Ustanovení § 8 a), § 11, odst. 2. a 3.,

§ 13, odst. 1., věty třetí, a § 35 e) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XX, XXII, XXIV a XXXIII tohoto zák.) nabudou v přičině osob, které zastávaly tam uvedené úřady již přede dnem vyhlášení zákona, účinnosti počínajíc první řádnou valnou hromadou akcionářů dotčené banky, která bude konána po tomto dni.

(6) Zákaz, vyslovený v § 11, odst. 7., větě druhé, zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXII tohoto zák.), netýká se odměn, jež členům dozorčí rady náležejí za období před vyhlášením tohoto zákona.

(7) Ustanovení § 17a, odst. 1. až 3. a 8., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXVII tohoto zák.) platí též o služebních poměrech tam dotčených, jež vznikly před vyhlášením tohoto zákona; tyto služební poměry platí za zrušené výpovědi banky, nedá-li k nim dozorčí rada výslovný souhlas do jednoho roku po uvedeném dni. Členové představenstva se služební smlouvou, vedoucí úředníci a jiní zaměstnanci akciové banky, kteří v den vyhlášení tohoto zákona mají vedlejší zaměstnání nebo provozují obchody, nepřipustné podle odst. 4. dovolaného paragrafu, jsou pod následky podle odst. 6. téhož paragrafu povinni přizpůsobiti se v téže lhůtě napřed uvedenému předpisu. Jsou-li řečené osoby v den vyhlášení tohoto zákona členy správního neb dozorčího orgánu jiného podniku, zanikne jejich členství v těchto orgánech, nedostane-li se jim do jednoho roku po uvedeném dni výslovného svolení dozorčí rady k zastávání tohoto úřadu; dozorčí rada jest při tom pod následky vyslovenými v § 30a, odst. 2., č. 3., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.) povinna dbáti zákazu vysloveného v odst. 5., větě první, napřed dovolaného § 17a). Ustanovení odst. 5., věty třetí a čtvrté, a odst. 7. netýkají se odměn připadajících na správní rok banky nebo dotčených podniků, který prošel přede dnem vyhlášení tohoto zákona.

(8) Ustanovení § 17b) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXVII tohoto zák.) platí též o služebních požitcích ze smluv sjednaných před vyhlášením tohoto zákona.

(9) Představenstvo společnosti akciové nebo společnosti s omezeným ručením, provozující bankovní a peněžní obchody, která byla zřízena přede dnem vyhlášení tohoto zákona, nebyla však členem revisního a důvěrnického společenstva (§ 18 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.), jest povinno předložiti tomuto společenstvu do tří měsíců po uvedeném dni doklady

zmíněné v § 22, odst. 1., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXIX tohoto zák.).

(10) Služební smlouvy, sjednané před vyhlášením tohoto zákona se zaměstnanci revisního oddělení společenstva v odst. 9. uvedeného, nevyžadují dodatečného potvrzení ministerstvem financí; ustanovení těchto smluv platí i nadále, pokud jich služební řád, vydaný podle § 26, odst. 4., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXXI tohoto zák.), nezmění. Řešení zaměstnanci jsou povinni složit slib, předepsaný v odst. 3. téhož paragrafu, do 30 dnů po vyhlášení tohoto zákona; služební smlouva se zaměstnancem, který této povinnosti nevyhoví, ruší se koncem uvedené lhůty.

(11) Akciové banky jsou povinny do 9 měsíců po vyhlášení tohoto zákona přizpůsobit své stanovy ustanovením jeho hlavy třetí a předložit změny stanov ministerstvu vnitra ke schválení. Nevyhovění tomuto příkazu trestá se jako správní přestupek podle vyšší trestní sazby uvedené v § 30 a, odst. 1., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.).

Čl. XLV.

(1) Čl. XXXV až XXXVII, odst. 1., a čl. XXXVIII až XLI platí též o bankách, kterým se dostalo podpory z veřejných prostředků již přede dnem vyhlášení tohoto zákona, jakož i o bankách, s nimiž některá z takových bank splynula před tímto dnem; v těchto případech běží lhůta, určená ve čl. XXXV, odst. 3., ode dne vyhlášení tohoto zákona.

(2) Ustanovení čl. XXXV vztahují se také na dotčené tam služební poměry a nároky na odpočivné a jiné zaopatřovací požitky, které vznikly přede dnem vyhlášení tohoto zákona.

(3) Ustanovení čl. XXXVI vztahují se též na dotčené tam odměny, služební a zaopatřovací požitky a odbytné, jež byly vyplaceny přede dnem vyhlášení tohoto zákona. Tamže stanovená povinnost vrátiti tyto odměny, požitky a odbytné nastává, i když skutečnosti ji zakládající nastaly před řečeným dnem.

Čl. XLVI.

Usnese-li se valná hromada akcionářů banky do 30. června 1933, že akciový kapitál má býti snížen umořením akcií, jež jsou ve vlastnictví banky, není potřebí zachovati předpisy čl. 202, 243, 245 a 248 obchodního zák. č. 1/1863 ř. z., jestliže z tohoto důvodu nedojde k částečnému splacení akciového kapitálu akcionářům. Ustanovení toto platí obdobně

pro snížení akciového kapitálu odkolkováním akcií, mají-li jim býti vyrovnány ztráty, jež banka na akciovém kapitálu utrpěla.

Čl. XLVII.

(1) Vláda vydá nařízením podrobné předpisy ku provedení ustanovení § 6 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XVII tohoto zák.), zejména v příčině povolování pobočných závodů akciových bank.

(2) Vládě se ukládá, aby ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásila úplné znění §§ 1 až 31 zák. č. 238/1924 Sb. z. a n. a §§ 1 až 36 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.

Hlava šestá.

Některá zvláštní ustanovení o akciových společnostech, peněžních ústavech a peněžních podnikcích vůbec a ustanovení závěrečná.

Čl. XLVIII.

(1) Ustanovení § 17 b) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXVII tohoto zák.) a § 30 a) téhož zákona (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.), pokud se vztahuje na přestoupení zákazu v uvedeném § 17 b), odst. 12., vysloveného, jakož i ustanovení čl. XLIV, odst. 8., platí obdobně i pro akciové společnosti, které nejsou bankami, s odchylkou, že podati návrh podle napřed cit. § 17 b), odst. 3., náleží za podmínky tamže uvedených představenstvu nebo dozorčí radě společnosti. Jestliže některé takové společnosti stát přispěl k odčinění jejich ztrát zápůjčkou, vkladem, platbou úroků ze zápůjčky někým jiným jí dané nebo jiným poskytnutím kapitálu anebo převzetím záruky za úvěr, který jí byl dán někým jiným, platí obdobně pro ni také ustanovení čl. XXXV až XL, a pokud s nimi souvisí, též ustanovení čl. XLV, s odchylkou, že k provedení těchto ustanovení jest na místě ministra financí příslušným ministr, do jehož působnosti náleží předmět podnikání společnosti, v dohodě s ministry financí a vnitra.

(2) Pro členy představenstva a správní rady, jakož i pro členy dozorčí rady akciových společností, které nejsou bankami, platí obdobně tato ustanovení:

a) § 8a), odst. 2., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XX tohoto zák.),

b) § 11 téhož zákona (ve znění čl. XXII tohoto zák.), pokud se vztahuje na uvedený § 8a), odst. 2.,

c) § 30a) téhož zákona (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.), pokud se vztahuje na přestoupení zákazů uvedených v § 8a), odst. 2., a v souvislém s ním § 11,

d) čl. XLIV, odst. 5., tohoto zákona.

Čl. XLIX.

Ustanovení § 17b) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXVII tohoto zák.) a § 30a) téhož zákona (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.), pokud se vztahuje na přestoupení zákazu vysloveného v odst. 12. dovolaného § 17b), jakož i ustanovení čl. XXXV, XLIV, odst. 8., a pokud s nimi souvisí, též ustanovení čl. XLV, platí obdobně i pro společnosti s ručením obmezeným, provozující peněžní a bankovní obchody, pro spořitelny, záložny (okresní hospodářské, družstevní i spolkové), úvěrní společenstva (družstva) a výdělková a hospodářská společenstva (družstva) vůbec, jakož i pro nákupní a prodejní ústředny (svazy) těchto společenstev s odchylkou, že

a) ústav může se podle napřed dovolaného § 17b) domáhati snížení nepřiměřeně vysokých požitků ze smluv, sjednaných se členy orgánů ústavu aneb s jeho vedoucími úředníky, v případě, že z roční účetní závěrky ústavu aneb z revisní zprávy se objeví ztráty, strávivší rezervy na ztráty určené a zmenšivší základní (kmenový, závodní) kapitál o více než 20%;

b) podati návrh podle odst. 3. téhož paragrafu přísluší orgánu ústavu, který jest povolán sjednávatí takové služební smlouvy; dohlédací orgán veřejné správy anebo revisní svaz nebo úřad (soud), povolán ustanoviti revisora, může tak učiniti, jestliže přes jeho vyvolání napřed řečený orgán ústavu v určené lhůtě takového návrhu nepodá.

Čl. L.

(1) Pensijní fondy a jiná zařízení, která jsou u ústavů uvedených ve čl. XIV určena pro podporu zaměstnanců, zejména v případě nemoci, invalidity nebo stáří, nebo pro podporu jejich vdov, sirotek a rodinných příslušníků, ať jsou zřízena v jakékoli právní formě, jest spravovati, pokud o nich neplatí jiné právní předpisy, za účasti zástupců zaměstnanců tak, aby všechny prostředky a majetkové hodnoty, které tvoří jejich jmění, byly odděleny a odděleně účtovány od ostatního jmění ústavu jakož i ukládány v nemovitostech, v hypotečních pohledávkách zákonně

jistoty, ve státních dluhopisech neb jiných cenných papírech sirotčí jistoty anebo jiným způsobem platným pro ukládání jmění sirotčího.

(2) Podrobná pravidla o tom, jak budou zařízení v odst. 1. uvedená spravována za účasti zaměstnanců, budou pojata do zvláštního řádu, jež sdělá správní orgán ústavu v dohodě s orgánem dozorcím a se zástupci zaměstnanců a schválí ministr sociální péče v dohodě s ministrem financí anebo s ministrem, jehož dozoru ústav jest podroben. Stejným způsobem určí se podrobná pravidla o oddělení, o odděleném účtování a o ukládání majetkových hodnot uvedených zařízení. Nebude-li předložen ke schválení řád, uvedený ve větě první, do tří měsíců a řád, uvedený ve větě druhé, do jednoho roku po vyhlášení tohoto zákona, vydá dotčený řád ministr sociální péče v dohodě s příslušným ministrem.

(3) Zásady odst. 1. o oddělení, odděleném účtování a ukládání jmění platí pro prostředky, jež budou věnovány po 1. lednu 1932, od tohoto dne; odpovídal-li dosavadní způsob oddělení, odděleného účtování a ukládání prostředků a hodnot zařízení ve smyslu odst. 1. již zásadám téhož odst., nebudiž na tom ničeho měněno. Co do prostředků před 1. lednem 1932 věnovaných včetně úroků z nich plynoucích budiž v řádu o oddělení a ukládání jmění, který má býti podle odst. 2. předložen ke schválení do jednoho roku, ustanoveno, že tyto zásady provedou se nejpozději do pěti let od vyhlášení tohoto zákona; tuto lhůtu může ministr sociální péče v dohodě s příslušným ministrem (odst. 2.) ze zvláště závažných důvodů prodloužiti.

Čl. LI.

(1) Působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 330 Sb. z. a n., o závodních výborech, rozšiřuje se na peněžní ústavy, uvedené v čl. XIV, jakož i na peněžní podniky, uvedené v čl. LII.

(2) Pro tyto peněžní ústavy a podniky počítá se lhůta 1/2 roku, určená v § 1, odst. 1., uvedeného zákona, od zahájení obchodního provozování.

(3) Ustanovení § 6, odst. 1., uvedeného zákona platí pro tyto peněžní ústavy a podniky v tomto znění:

„V podnicích akciových společnostech, komanditních společnostech, společnostech s ručením obmezeným, jichž základní kapitál činí aspoň 1,000.000 Kč, má závodní výbor právo vysílati

do schůzí správní rady i představenstva své delegáty.“

(4) Oznamovací povinnost podle § 6, odst. 2., uvedeného zákona stíhá v těchto peněžních ústavech a podnicích správní radu i představenstvo a ustanovení odst. 3., 6. a 7. téhož paragrafu platí pro schůze správní rady i představenstva.

(5) Představenstvem rozumí se v odst. 3. a 4. orgán uvedený ve čl. XXXIV tohoto zákona.

Čl. LII.

(1) Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila provozování bankovních a peněžních obchodů jednotlivci, veřejnými obchodními společnostmi a společnostmi komanditními. Nařízení může zejména stanovit, že jednotlivec nebo taková společnost smí provozovati uvedené obchody nebo některé jejich druhy jen s úředním povolením, určit podmínky, za kterých takové povolení může býti uděleno a za kterých zaniká, a podrobiti takové peněžní podniky obmezením a revisím podle obdoby ustanovení zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. se změnami a doplňky podle hlavy třetí tohoto zákona.

(2) Majitel podniku, u společnosti společník, oprávněný ji zastupovati a vésti její obchody, a vedoucí úředník (čl. XXXIV) podniku, který přestoupí některý příkaz nebo zákaz tohoto vládního nařízení anebo který zanedbáním povinné péče zavíní, že v podniku dojde k přestoupení takového příkazu nebo zákazu, bude potrestán okresním úřadem pro správní přestupek pokutou od 1000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězením od tří dnů do jednoho měsíce. Ustanovení § 30, odst. 4. až 6., a § 30 a, odst. 4., zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.) platí i tu.

(3) Osoby v odst. 2. řečené, které se dopustí trestného činu uvedeného v § 35 a) nebo v § 35 b) zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. (ve znění čl. XXXIII tohoto zák.), budou potrestány tam uvedenými tresty.

(4) Ustanovení § 32 právě dovolaného zákona platí obdobně i o revisích podniků v odst. 1. uvedených, ustanovení § 33 téhož zákona pak obdobně o vyjevení tajemství podniku, o němž se vinník dověděl jako majitel, společník, vedoucí úředník nebo jiný zaměstnanec podniku.

(5) Ustanovení § 35 d) a § 35 f) téhož zákona sluší užití i při stíhání a trestání trestných činů podle předešlých odstavců.

(6) Ustanovení § 35 e) téhož zákona platí s rozlišením tam uvedeným o nezpůsobilosti býti majitelem podniku, společníkem oprávněným společností zastupovati a vésti její obchody, zmocněncem, vedoucím úředníkem, pokladníkem nebo jiným vyšším úředníkem podniku.

Čl. LIII.

(1) Vláda vydá nařízením podrobné předpisy k provedení § 33 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n.

(2) Údajů, obsažených v dokladech a zprávách, jež podle tohoto ustanovení může Národní banka československá vyžadovati k evidenci obchodních úvěrů, smí býti užito jen k podávání vyžádaných informací o celkové závaznosti dlužníků a o počtu jejich věřitelských ústavů. Jinak jsou zaměstnanci řečené banky, pověřeni pracemi úvěrové evidence, povinni zachovati o obsahu uvedených zpráv a dokladů mlčenlivost i vůči ostatním orgánům této banky a jejím zaměstnancům. Porušení této povinnosti trestá se soudem, není-li čin přísněji trestný, jako přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(3) Kdo nevyhoví výzvě Národní banky československé k předložení dokladů a zpráv v odst. 2. uvedených, bude potrestán okresním úřadem pro správní přestupek pokutou od 1.000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězením od tří dnů do jednoho měsíce.

(4) Kdo v dokladech a zprávách, v odst. 2. uvedených, v podstatných údajích vědomě něco nesprávného uvede nebo zamlčí, bude potrestán soudem pro přečin vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

Čl. LIV.

(1) Ústřední smírčí orgán pro případy nekalé soutěže ve věcech peněžních a bankovních, zřízený podle § 18 vládn. nař. č. 30/1928 Sb. z. a n., pověřuje se úkoly poradního sboru ve věcech peněžnictví. Tuto působnost, kterou podrobně určí vláda nařízením, vykonává řečený orgán za účasti osmi dalších členů (náhradníků), z nichž pět jako zástupce ministerstev financí, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství a sociální péče jmenuje a odvolává ministr financí v dohodě s příslušnými ministry; zbývající tři jako zástupce hlavních hospodářských odvětví mimo peněžnictví jmenuje a odvolává ministr fi-

nancí po návrhu ministrů průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče.

(2) Vláda může po slyšení tohoto poradního sboru a bankovní rady Národní banky Československé učiniti nařízením opatření k úpravě úrokové úrovně odpovídající hospodářským poměrům; takovým opatřením nesmí býti dotčeno právo jmenované bankovní rady stanoviti úrokové sazby pro bankovní obchody (§ 87 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n.).

Čl. LV.

Pokud předešlá ustanovení jinak nestanoví, nabývá tento zákon účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.,

též za ministra Dr. Beneše.

Dr. Slávik v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Viškovský v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Bechyně v. r.

Hůla v. r.

Dr. Franke v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Šrámek v. r.

55.

Vládní vyhláška

ze dne 25. dubna 1932,

kterou se podle čl. XLVII., odst. 2., zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n., vyhláší úplné znění §§ 1 až 31 zákona ze dne 10. října 1924, č. 238 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, a §§ 1 až 36 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů.

I.

§§ 1 až 31 zák. č. 238/1924 Sb. z. a n.

Zřízení, účel a organizace.

§ 1.

Aby byla podporována spořivost zvýšením bezpečnosti vkladů a příznivý rozvoj peněžnictví byl co možná zabezpečen, zřizuje se Všeobecný fond peněžních ústavů v republice

Československé, dále označovaný pouze slovem „fond“.

§ 2.

Fond jest samostatná právnická osoba a jeho sídlem jest Praha.

§ 3.

(1) Příslušníky fondu, t. j. subjekty, které za předpokladů předepsaných zákonem mají nárok na výpomoc z fondu, jsou tyto, v tužemsku sídlící, peněžní ústavy:

a) zemské úvěrní ústavy, vydávající vkladní knížky (listy), a spořitelny ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitel, zahrnujíc v to spořitelny uvedené v § 21, odst. 1., a § 33, odst. 3., cit. zákona;

b) záložny všeho druhu a úvěrní společenstva (družstva), t. j. společenstva (družstva), která úvěrní obchody provozují ve skutečnosti i podle stanov jako svou hlavní činnost, pokud vydávají vkladní knížky (listy) nebo přijímají vklady na běžný účet;

c) společnosti akciové a společnosti s ručním obmezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, vydávající-li vkladní knížky (listy) nebo přijímají-li vklady na běžný účet.

(2) Příslušníky fondu stávají se peněžní ústavy, existující již v den vyhlášení tohoto zákona, vyhlášením zákona a ústavy, vzniklé po vyhlášení zákona, dnem, kdy započne jejich právní existence.

(3) Bez újmy práv již nabytých zaniká příslušenství k fondu vyhlášením konkursu nebo při jinakém zániku peněžního ústavu dnem, kdy tento ústav přestal právně existovati.

(4) Likvidace nebo povolené přiročí nevyučují dalšího trvání příslušenství k fondu.

§ 4.

Příslušníci fondu jsou povinni přihlásiti se písemně u kuratoria fondu (§ 7) do 30 dnů po tom, kdy vzniklo jejich příslušenství. K přihlášce dlužno připojiti stanovy. K žádosti kuratoria jsou příslušníci povinni předložiti mu i jiné doklady a zprávy, jichž kuratorium potřebuje k založení a vedení katastru příslušníků.

§ 5.

(1) Příslušníci fondu zařadují se do tří skupin.

(2) Skupina I. sestává ze zemských úvěrních ústavů, spořitel, (§ 3, odst. 1. pod a) a okresních záložen hospodářských.